

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ સ્થિરતરં શેતે હિ સાક્ષીભવન્
 કશ્ચૈતન્યવતાં હૃદિ પ્રચરતિ પ્રક્ષાલયંસ્તચ્છુચમ્ ।
 કં લબ્ધ્વા મનુજાઃ સ્વકર્મકરણે શક્તા ભવન્તિ દ્રુતમ્
 આત્માનન્દ પ્રકાશમેવ ન હિ સન્દેહોઽત્ર વૈ વિદ્યતે ॥

પુ૦ ૨૫ મું | ઘીર સં. ૨૪૬૪ ફાલ્ગુન આત્મ સં. ૩૨ { અંક ૮ મો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી મહાવીર જિન રતનમ્ ...	૧૮૯	૭ સન્મિત્ર. ...	... ૨૦૩
૨ આગ બત્રીસી. ...	૧૯૦	૮ શિખર ઉપરથી દૃષ્ટિપાત. ...	૨૦૪
૩ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ...	૧૯૧	૯ જીવનના ત્રણ કુટુંબો. ...	૨૦૭
૪ સુમનતા અને સુ-સ્વભાવ. ...	૧૯૬	૧૦ મંથાવલોકન અને સાભાર	
૫ મોંધુ જીવન. ...	૨૦૦	સ્વીકાર. ...	૨૧૧
૬ જૈનદૃષ્ટિએ વિજ્ઞાન યુગ. ...	૨૦૧		

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

ભાવનગર—આનંદ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ શુભાખ્યંદ લલિતભાઈએ ગ્રાંથું.

—: શ્રી નવપદ્મ આરાધનાના જ્ઞાસુઓને :—

—:: અમુલ્ય લાભ ::—

શ્રી નવપદ્મની પૂજા (અર્થ, નોટ, મંડલ, યંત્ર, વિધિ વગેરે સહિત.)

પ્રભુભક્તિમાં તક્ષીન થઈ ઇષ્ટસિદ્ધિ જલદી પ્રાપ્ત કરવા માટે, પૂર્વાચાર્ય પ્રણિત પૂજાઓ એક વિશિષ્ટ કારણ છે. એવા હેતુથીજ શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજ કૃત નવપદ્મની પૂજા, અમોઘે તેના લાવાર્થ, વિશેષાર્થ અને નોટ સાથે તૈયાર કરી પ્રગટ કરેલ છે. સાથે શ્રી નવપદ્મનું મંડલ તે તે પદોના વર્ણ-રંગ અને તેની સાથે, વિવિધ રંગ અને સાચી સોનેરી શાહીની વેલ વગેરેથી તથા શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર કે જે આયંબીલ-ઓળી કરનારને પૂજન કરવા માટે ઉપયોગી છે, તે અને છપીઓ ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર મોટો ખર્ચ કરી ઘણા સુંદર સુશોભિત અને મનોહર બનાવી આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ સાથે શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનું આગમન કેમ થાય, તેની સંપૂર્ણ ક્રિયાવિધિ, ચૈત્યવંદન, સ્તવનો, સ્તુતિઓ અને સાથે શ્રીમાન પદ્મવિજયજી મહારાજ અને શ્રીમાન આત્મારામજી મહારાજ કૃત નવપદ્મ પૂજાઓ દાખલ કરેલ છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર ગુજરાતી સુંદર જૂદા જૂદા ટાઇપોથી છપાવી ઉંચા કપડાના બાઈડીંગથી બદલેલ કરેલ છે. આ ગ્રંથનું નામજ ન્યાં પવિત્ર અને પ્રાતઃસ્મરણીય છે ત્યાં તેની ઉપયોગીતા અને આરાધના માટે તો કહેવુંજ શું ! શ્રી નવપદ્મ આરાધનાના જ્ઞાસુ અને ખપી માટે આ એક ઉત્તમ કૃતિ છે. અને તેમાં ગુરૂમહારાજ, નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ અને યંત્ર આ બુકમાં દાખલ કરેલ હોય આ ગ્રંથ વાંચનારને તેના અપૂર્વ રચના જણાયા સિવાય રહે તેવું નથી. આ માટે વધારે લખવા કરતાં તેનો ઉપયોગ કરવા નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ. કિંમત રૂ. ૧-૪-૦ પૌસ્ટેજ જુદું.

સિવાય શ્રી નવપદ્મ મહારાજનું મંડલ કે જે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે વિવિધ રંગો અને સોનેરી શાહીથી ઘણુંજ સુંદર ઉંચા આર્ટપેપર ઉપર છપાવેલ છે તે તથા શ્રી સિદ્ધચક્રજી મહારાજનો યંત્ર કે જે દર્શન, પૂજન માટે બંને ઘણી ઉપયોગી વસ્તુઓ હોવાથી આ બુકમાં દાખલ કરવા ઉપરાંત છુટી કોપીઓ પણ તેના ખપી માટે વધારે તૈયાર કરાવી છે.

શ્રી નવપદ્મનો યંત્ર ચાર આના-શ્રી સિદ્ધચક્રનો યંત્ર બે આના-પૌસ્ટેજ જુદું. આ બંને પ્રાતઃકાળમાં ઉક્તાં દર્શન માટે ખાસ ઉપયોગી બીજા છે. માત્ર ઘણીજ થોડી નકલો છે જેથી જલદી મંગાવો.

—:: લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા ભાવનગર. ::—

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

॥ वंदे वीरम् ॥

तत्पुनर्द्विविधं कर्म कुशलरूपमकुशलरूपं च । यत्तत्र
कुशलरूपं तत्पुण्यं धर्मश्चोच्यते । यत्पुनरकुशलरूपं तत्पापम
धर्मश्चाभिधीयते । पुण्योदयजनितः सुखानुभवः पापोदय
संपाद्यो दुःखानुभवः । तयोरेव पुण्य पापयोरनंतभेदभिन्नेन
तारतम्येन संपद्यते खल्वेषोऽधममध्यमोत्तमाद्यनन्तभेदवर्तितया
विचित्ररूपः संसारविस्तार इति ॥

उपमिति भवप्रपंचा कथा.

पुस्तक २५ मुं. } श्रीर संवत् २४५४. फाल्गुन आत्म संवत् ३२ { अंक ८ मो.

श्री महावीर जिनस्तवनम् ।

(अयिमातृभूमितेरे—गजल ताल कव्वाली रागेणगीयते)

भगवन् ! विभो ! कृपालो ? ? ? शरणं तवाऽऽगतोऽहम् ।
विधुनोतु पापपङ्कं, कलिदोष दुष्टमनसाम् ॥ भगवन् ! ॥१॥
विकराल कालपाशान्ननुमोचयाऽऽनिशशान् ।
त्रिशला प्रमोद दायिन् ?, जगदेकसत्त्वतायिन् ॥ भगवन् ! ॥२॥
विशदार्थवादशोभिन् ?, शिवसौधमार्गदर्शिन् ? ।
शरणागतं सुदीनं, परिपालय प्रभाविन् ? ॥ भगवन् ! ॥ ३ ॥
विनयं करोमि भगवन् ?, विधिना नतोऽस्मि वीर ।
भवसागरं हि सुतरं, वितनुष्व मे दयालो ? ॥ भगवन् ! ॥४॥
गुणशालिनं भवन्तं, हृदये स्मरामि नित्यम् ।
तव दीर्घदृष्टिदृष्टो, विनयोदितप्रभावः ॥ भगवन् ॥ ५ ॥
अजितोदधिर्दयालो ? समभावमादधानः ।
स्तवनं करोति शिवदं, शुभभावदं त्वदीयम् ॥ भगवन् ॥६॥

૧૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ આળ બત્રીસી. ”

(પં. કસ્તુરવિજય)

કક્ષા કલેશ ન કીજ્યે, ક્રોધ કરીને દૂર, કોમળ મન રાખો તમે, થાશો કો દી ન દૂર. ૧
 ખખખા ખોટી ટેવને, ટાળો ધરો મન ટેક, ખેલ તમાસા છોડીને, ખંતે શીખો વિવેક. ૨
 ગગ્ગા ગુણુઆહી બની, ગુણીજનનો કરો સંગ, ગુણીજન બનશો ગુણુઆહી, નિશ્ચિન ચઢતે રંગ. ૩
 ધધ્ધા ધરડા માનવી, પૂછી કરજો કામ, સુખે કારજ સાધશો રહેશે જગમાં નામ. ૪
 ચચ્યા ચોરી ના કરો, પૂછી લ્યો પરચીજ, વિશ્વાસુ બનશો અને કોને ન ચઢશે ખીજ પ
 જજજા જલકાશો નહી, થઈને તમે ધનવાન, નમ્ર બનીને ચાલશો, કહેવાશો કુલવાન. ૬
 જજજા જીવ ન મારશો મરણુ' ચાહે ન કોય, જીવદયા કરવા થકી અજરામર પદ હોય. ૭
 ઝઝઝા ઝગડો થાય ત્યાં, રહિયે નહીં ક્ષણુવાર, લાલ ઘણો પણુ જે મળે, લોભાશો ન લગાર. ૮
 ટટ્ટા ટેક ન મૂકશો, જે લીધેલી હોય, મરણુ કષ્ટ આવે લલે, બોલી ન ફરશો કોય. ૯
 ઠઠઠા ઠાઠજ કીજ્યે, નિજ શક્તિ અનુસાર, શક્ત વગરના શોખથી જાય સહુ ધરવાર. ૧૦
 ડડા ડહાપણુ વાપરી, કરવું સઘળું કાજ, માન મેળવશો સહુ તણુ, થઈને સહુના તાજ. ૧૧
 ઢઢા ઢાઢસ રાખીયે, વિપદ પડે થઈ શર, કાયરતા તજવા થકી, થાય સહુ દુઃખ દૂર. ૧૨
 તત્તા તાત ને માતની, સેવા કરો ઉજમાળ, શુભ આશિષને પામશો સુખી થશો સદાકાળ. ૧૩
 થથ્યા થોડું બોલવું. બહુ બોલે પત જાય, કામ પૂરવું બોલતાં, બહાવા સહુને થવાય. ૧૪
 દદદા દુઃખી જીવની, દયા કરી લ્યો સાર, ફરી ફરી આવો નહી મળે, માનવનો અવતાર. ૧૫
 ધધ્ધા ધધો ન્યાયનો, કરી કમાવો કામ, નીતિમય જીવન થકી સરશે સઘળું કામ. ૧૬
 નત્તા નમ્ર બનો તમે, સાગી મિથ્યા માન, સહુને મન ગમશો અને, થાશો બહુ ગુણુવાન. ૧૭
 પપ્પા પુરુષારથ કરો, સુખ મેળવવા કાજ, વિપત ટળે સંપત મળે થાશો જગશિરતાજ. ૧૮
 ફફફા ફરવાની તમે, ધરધર ટાળો ટેવ, કારણુ વિષુ પરધર ફરે, મૂર્ખ અને સ્વયમેવ. ૧૯
 બખખા બુદ્ધિ વાપરી, કરજો નિજ હિત કાજ, વિપદ કદી નકશે નહીં રહેશે જગમાં લાજ. ૨૦
 ભભભા ભૂંડા ના થશો, ગણી સહુ લાઘુ સમાન, જે સહુનું લઘુ ધનજીશો, મેળવશો બહુ માન. ૨૧
 મમ્મા મોટા માનવી. પગલે ચાલો પ્રીત, દુખી નહીં થાશો તમે, સજ્જન તણી એ રીત. ૨૨
 યચ્યા યાદજ રાખશો, ઉપકારી ઉપકાર, તન મન ધનથી વિપદમાં, કરશો સ્થાય અપાર. ૨૩
 રરરા રમત જીગરની, રમશો નહીં હોય સાન, શુભ ઉદ્યોગ કરી તમે, થાશો બહુ ધનવાન. ૨૪
 લલ્લા લોભી ના થશો, લોભ પાપનો આપ, સંતોષી બનવા થકી, ટળશે સહુ સંતાપ. ૨૫
 વવ્વા વ્યસન નિવારિયે, જીઆ ચોરી શીકાર, માંસ મદિરા પરત્રિયા, સાતમું વેશ્યા નાર. ૨૬
 શશશા શક્તિ તણો તમે, કરજો સદઉપયોગ, દીન દુખીયાને તારવા, દેજો આતમભોગ. ૨૭
 ષષ્યા ષટ્રુકાને ગઈ, વાત ફેલાઈ જાય, ગંભીર થઈ ખીજા કને, મર્મ ન કહેશો કાંય. ૨૮
 સસસા સત્સંગી બની, દોષ કરો સહુ દૂર, સેવા સાધુ સંતની, કરજો તમે ભરપૂર. ૨૯
 હહહા હિમ્મત ધારીને, ઉદમ કરો હજાર, નિષ્ફળ નિવડી ના તજો, કરજો વારંવાર. ૩૦
 ક્ષક્ષા ક્ષમા કરશો તમે, મનનો તજ વિરોધ, અપરાધી અપરાધની, કરશો નહીં કાંઈ શોધ. ૩૧
 ચરચર ચાની પુરુષનું, કરજો તમે બહુ માન, ચાની સંગે વિચરી કરજો બોધનું પાન. ૩૨

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૯૧

**અગ્યાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.**

(ગતાંક ૫૪ ૧૭૧ થી ૨૩૨)

૭-૧-૫૫૬ થી ૫૫૬, ભૂત, ભવિષ્ય તથા વર્તમાન, અવસર્પિણી કાળના સાત સાત કુળકરો તેની સ્ત્રીઓ, કંપવૃક્ષો, દંડનીતિ, ચક્રવર્તીના ચૌદ રત્નો અને કાળ પ્રભાવનો અધિકાર.

૭-૧-૫૬૪. મહીનાથ ભગવાને પોતે સહિત સાત રાજાઓ સાથે લોચ કરી ઘરનો ત્યાગ કરી દિક્ષા લીધી તેનાં નામ.

૧ વિદેહ રાજકન્યા મહી કુમારી. ૨ (સાકેત નિવાસી) ઇક્ષ્વાકુ રાજ પ્રતિષ્ઠિ. ૩ અંગરાજ ચંદ્રછાય. ૪ કુણ્ડલપતિ રૂકમી. ૫ કાશીરાજ શંખ. ૬ કુરૂપતિ અદીનશત્રુ. અને ૭ પંચાલપતિ જીતશત્રુ.^૧

૭-૧-૫૬૬. છદમસ્થ વિતરાગને સાત કર્મપ્રકૃતિના વેદનનો અધિકાર.

૭-૧-૫૬૮. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર વજ્રઋષભ નારાય સંઘયણુવાળા સમ-ચતુરસ્ર સંસ્થાનવાળા અને સાત હાથ ઉંચા હતા.

૭-૧-૫૮૭ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના શાસનમાં બહુરત, જીવપ્રદેશિક, અવ્યકિતક, સામુદ્દેશિક, દ્વૈકિય, ત્રૈરાશિક, અને અબદિક એ સાત પ્રવચન નિન્હવો થયા છે, જમાલી, તિષ્ઠજુત, આષાઢ, અશ્વિમિત્ર, ગંગ, ષડુલ્લક અને ગોષ્ઠા-માહિલ એ સાત પ્રવચન નિન્હવોના ધર્માચાર્યો છે જે સાતે પ્રવચન નિન્હવમાર્ગો ની ઉત્પત્તિ અનુક્રમે શ્રાવસતી, ઋષભપુર (રાજગૃહ) શ્વેતાંબી, મિથિલા, ઉલ્લુકા-પુર, અંતરંજનગરી અને દશપુર નગરમાં થયેલ છે. (ટીકામાં આ અધિકાર વિસ્તારથી છે.)^૨

૮-૧-૬૧૬ ભરતચક્રવર્તીના પેઢીના અનુક્રમે આદિત્યશા, મહાયશા, અતિબળ, મહાબળ, તેજવીર્ય, કીર્તિવીર્ય, દંડવીર્ય અને જલવીર્ય એ આઠ રાજાઓ સિદ્ધ થયા છે. યાવત્ સર્વ દુઃખ રહિત થયા છે.

૧ આ સાત નામો આપ્યા છે તે સાથેના દિક્ષિતોમાં આ સાત પુરૂષો મુખ્ય હતા એ દેખાડવા પુરતા છે. અર્થાત્ શ્રી મહાનાથે દિક્ષા લીધી એટલે તેમણે પણ સાથે દિક્ષા લીધી એ સ્પષ્ટતા માટે આ નામો આપ્યા છે. બાકી શ્રી મહીનાથ અને પાર્શ્વનાથ ભગવાને ત્રણસો ત્રણસો સાથે દિક્ષા લીધી છે.—ટીકાકાર.

૨ વાદી અને વાદ સૂત્રો (૩૦૯) ૩૪૫-૫૧૨-૫૮૭-૬૦૭.

૧૯૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૮-૧-૬૧૭ પુરુષાદાનિય પાર્શ્વનાથ ભગવાનને આઠ ગણો અને આઠ ગણુ-ધરો હતા. તેનાં નામ-શુભ, આર્યદોષ, વશિષ્ઠ, બ્રહ્મચારી, સોમ, શ્રીધર, વીર્ય અને ભદ્રચશા. ૧

૮-૧-૬૨૦. અરિહંત અરિષ્ટનેમિ ભગવાનને આઠ પુરુષ યુગ(શિષ્યપરં-પરા) સુધી યુગાન્ત કૃત ભૂમિ હતી અને કેવળજ્ઞાન પછી) વર્ષ પાંચના પર્યાયે કોઇ શિષ્ય મોક્ષે ગયા (આ પર્યાયાન્ત કૃતભૂમિ જાણવી.)

૮-૧-૬૨૧. શ્રમણ ભગવાન મહાવીર પાસે આઠ રાત્રીઓએ લોચ કરી ઘરખારનો ત્યાગ કરી દિક્ષા લીધી હતી તેનાં નામ. ૧ વીરાંગક, ૨ વીરચશા, ૩ સંજય, ૪ (કેતક શ્વેતાંબીરાજપતિ પ્રદેશી નોગોત્રિય) ઐભ્યેયક, ૫ (આમલ-કલ્પાનગરીપતિ) શ્વેત. ૬ (હસ્તિનાગાપુરપતિ) શિવરાજર્ષિર ૭ (સિન્ધુસૌ વીરાધિપતિ) ઉદાયન. ૮ (કાશીરાજ) શંખ. ૩

૮-૧-૬૨૬. અરિહંત અરિષ્ટનેમિ ભગવાનની પાસે કૃષ્ણ વાસુદેવની આઠ પંટરાણીઓ લોચ કરી ઘરસંસારનો ત્યાગ કરી દિક્ષિત થએલ છે, તેમ સિદ્ધ થયેલ છે. યાવત્ સર્વ દુઃખ રહિત થએલ છે. તેનાં નામ—પદ્માવતી, ગૌરી, ગાંધારી, લક્ષ્મણા, સુસીમાં, જંબુવતી, સત્યભામા અને રૂકમીણી એ આઠે કૃષ્ણની (પંટરાણીઓ હતી. અંતકૃત દશાંગસૂત્ર વર્ગ ૫, ગાથા ૧)

૮-૧-૬૫૧. અરિહંત અરિષ્ટનેમિ ભગવાનને દેવ મનુષ્યો અને અસુરોની સભામાં પણ પરાજય ન પામે એવા આઠસો વાદીઓ હતા.

૮-૧-૬૫૨. કેવળી સમુદ્ધવાત અધિકાર.

૮-૧-૬૫૩. શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને અનૂત્તરોપપાતિક દેવલોકમાં જનારા ગતિ, કલ્યાણવાળા યાવત.....ભવિષ્યમાં ભદ્રવાળા ઉત્કૃષ્ટ આઠસો શિષ્યો અનુ-ત્તરોપપાતિક હતા.

૮-૧-૬૬૪ અભિનંદન ભગવાન પછી નવ લાખ કોડી વ્યતીત થતા સુમતિનાથ ભગવાન ઉત્પન્ન થયા. ૪

૧ પાર્શ્વનાથ ભગવાનને દશ ગણુધરો હતા પણ એ ગણુધરો અદ્ય આયુષ્યવાળા હતા તેથી અહીં તથા પર્યુષણ કલ્પમાં આઠ ગણુધરો કહ્યા છે—ટીકાકાર.

૨ આ શિવરાજર્ષિનું ચરિત્ર ભગવતીજી શ. ૧૧, ઉ. ૯, સૂત્ર ૪૧૭ માં આવે છે અને અહીં ટિકામાં પણ આપ્યું છે.

૩ અન્ત-કૃત દશાંગ (વર્ગ-૬.) માં વારાણસીના અક્ષક (અલક્ષ) રાખને દિક્ષા આપ્યાનો અધિકાર છે. તે આ શંખ રાખનું બીજું નામ હશે.—ટીકાકાર.

૪ કાળસૂત્ર—૯૫-૯૯-૪૬૦-૫૨૩-૫૨૪.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૯૩

૯-૧-૬૭૨ બળદેવ વાસુદેવનો અધિકાર.

૯-૧-૬૮૦ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના “ ગોદાસગણ, ઉત્તર ખલિષહગણ, ઉદ્દેહગણ, ચારણગણ, ઉદ્દવાડિઅગણ, વિશ્રવાડિઅગણ, કામર્ધિનગણ, માનવગણ, કોટિકગણ ” એ નવ ગણો હતા.

૯-૧-૬૮૧. નવકોટિ પચ્ચખાણનો અધિકાર.

૯-૧-૬૯૦ પુરુષાદાનીય-પાર્શ્વનાથ ભગવાન વજ્ર ઋષભ નારાયણસંઘયણ-વાળા સમચતુર સંસ્થાનવાળા અને નવ હાથ ઉંચા હતા.

૯-૧-૬૯૧ શ્રમણ ભગવાન મહાવીરના શાસનમાં ૧ શ્રેણીક (રાજ) ૨. સુપાર્શ્વ (ભગવાનનાકાકા) ૩. ઉદાયી (કોણિક પુત્ર અને વિનયરત્નના કપટથી પૌષધમાં મૃત્યુ પામેલ પાટલી પુરપતિ) ૪. પોદ્દિલ અણુગાર (અણુત્તરોપપાતિકમાં દર્શાવેલ પોદ્દિલ મુનિથી જુદા) ૫. દઢાયું (જેનો પરિચય મળતો નથી.) ૬. શંખ (શ્રાવસ્તીનો પૌષધકાર શ્રાવક) ૭. શતક (શ્રાવસ્તીનો શ્રાવક જેનું ખીજું નામ પુષ્કલી છે. ૮. સુલસા (પ્રસેનજીતરાજના નાગસારથીની પત્નિ અને બત્રિશ પુત્રોની માતા.) અને ૯. રેવતી (ભગવાનના લોહીખંડ રોગ માટે ઔષધદેનારી શ્રાવિકા) એ નવજીવોએ તીર્થંકર નામ ગૌત્ર આંધ્યું છે.

૯-૧-૬૯૨. હે આર્યો !. કૃષ્ણ વાસુદેવ. ૨. રામબળદેવ. ૩. પેઢાલપુત્ર ઉદાયી (પાર્શ્વનાથ સંતાનિય મુનિ) ૪. પોદ્દિલ. (અણુત્તરોપપાતિકમાં દર્શાવેલ હસ્તિનાપુરની ભદ્રાનો પુત્ર-અણુગાર) ૫. શતક ગાથાપતિ. ૬. દારૂકમુનિ. (કૃષ્ણ વાસુદેવનો પુત્ર અને અરિષ્ટ નેમિ ભગવાનનો શિષ્ય. અનુત્તરોપપાતિકમાં કહેલ છે. ૭. નિત્રંથી પુત્ર સત્યકી (સુજ્યેષ્ઠાનો પુત્ર વિદ્યાધર) ૮. શ્રાવિકાબુદ્ધ અંબડતાપસ (સુલસાના શ્રાવિકાપણની પરીક્ષા કરનાર) અને ૯. પાર્શ્વનાથ સંતાનીય સુપાર્શ્વ સાધવી. આ નવે જણા આગામી ઉત્સર્પિણી કાળમાં ચાતુર્યામ ધર્મ ઉપદેશીને સિદ્ધ થશે યાવત....સર્વ દુઃખ રહિત થશે.

૯-૧-૬૯૩ મહાપદ્મ તીર્થંકર ચરિત્ર.

હે આર્યો ! આ ઝીંઝીસાર શ્રેણિકરાજ મૃત્યુના સમયે મૃત્યુ પામીને રત્ન પ્રભા પૃથ્વીના સીમંતક (નામના પહેલા પાટડામાં) નરકમાં ચોરાશી હજાર વર્ષની સ્થિતિવાળા નારકીસ્થાનમાં નારકીપણે ઉત્પન્ન થશે. તે ત્યાં કાળા કાળાશથી ભરેલા યાવત....(ગંભીર ભયવિકારવાળા-વિકરાળ-ઉદ્દેગકારક) અતિશય કાળા રંગવાળો થશે. અને એક સરખી યાવત...અસહ્ય પીડા લોગવશે. ત્યાર પછી તે નારકીમાંથી નીકળીને આવતા ઉત્સર્પિણી કાળમાં આ જંબુદ્વિપના ભરત ક્ષેત્રમાં વૈતાલ્યગીરી નજીકના પુંડ્ર દેશના શતદ્રારનગરમાં સંભૂતિ કુલકરની પત્ની ભદ્રાની કુક્ષિમાં પુરુષપણે અવતરશે (ચ્યવન) ત્યારે તે ભદ્રાદેવી પરિપૂર્ણ

૧૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નવ મહિના અને સાડા સાત અહો રાત્રિ વ્યતીત થતાં અતિ કોમળ હાથ પગવાળા, હીણુપ વગરની પાંચ ઈંદ્રિયોથી પરિપૂર્ણ શરીરવાળા, સુંદર લક્ષણ ચિન્હ અને ગુણવાલા યાવત.....રૂપાળા પુત્રને જન્મ આપશે (જન્મ) જે રાત્રે તે બાળકનો જન્મ થશે તે રાત્રે શતદ્વારનગરની અંદર અને બહાર ભાર-પ્રમાણ ઘડા પ્રમાણ પક્ષની અને રત્નોની વૃષ્ટિ થશે. ત્યાર પછી તે બાળકના માત-પિતાને અગીયારમો દિવસ વ્યતીત થતા યાવત.....(અશુચિ જન્મ કરણ દૂર થતા) બારમે દિવસે આ અનુકૂળ ગુણવાન ગુણનિષ્પન્ન નામ પાડશે કે—જ્યારે આ બાળકનો જન્મ થયો ત્યારે શતદ્વારનગરની અંદર તથા બહાર ભારપ્રમાણ ઘડાપ્રમાણ પક્ષોની અને રત્નોની વૃષ્ટિ થયેલ છે માટે અમારા આ બાળકનું ” “ મહાપક્ષ ” મહાપક્ષ ” એ પ્રમાણે નામ હો. આ પ્રમાણે તે બાળકના માત-પિતા તે બાળકનું “ મહાપક્ષ ” એવું નામ રાખશે, પછી માતપિતા મહાપક્ષ કુમારને આઠ વર્ષથી મોટો થયો છે એમ જાણીને મોટા રાજ્યાભિષેકવડે કરીને રાજ્ય ઉપર બેસાડશે. એટલે તે ત્યાંનો રાજા થશે અને મોટા હિમવંત વિશાળ વિંધ્યાચળ મેડુ વિગેરેની પેઠે શોભતો યાવત.....રાજ્યનું પાલન કરતો વિચરશે. કેટલાક દિવસ પછી મહર્ષિક યાવત.....મહા સુખવાળા પૂર્ણભદ્ર (દક્ષિણ યક્ષ નિકાયનો ઈંદ્ર) અને માણિભદ્ર (ઉત્તર નિકાયનો ઈંદ્ર) એ બે દેવો તે મહા-પક્ષ રાજનું સેનાધિપતિનું કાર્ય કરશે. જેથી શતદ્વારનગરના અનેક મોટા માંડ-લીકો, યુવરાજ, મંત્રિઓ, રાજપટ્ટવાળા, કર્મના માલેકો, કુટુંબીકો, ધનાઢ્યો શ્રેષ્ઠીઓ, સેનાપતિ, સાર્થવાહ વિગેરે પરસ્પરને બોલાવશે. (એકઠા થશે) અને એમ કહેશે કે—હે સુજો ? આપણા મહાપક્ષ રાજનું સેનાકાર્ય મહા ઋદ્ધિવાળા યાવત.....મહાસુખી પૂર્ણભદ્ર અને માણિભદ્ર નામે બે દેવતાઓ કરે છે માટે હે સુજો ? આપણા મહાપક્ષ રાજનું “ દેવસેન ” “ દેવસેન ” એ પ્રમાણે બીજું નામ હો. આ રીતે મહાપક્ષ રાજનું ત્યારથી “ દેવસેન ” એ પ્રમાણે બીજું નામ થશે.

વળી પણ અન્ય દિવસે ક્યારેક દેવસેન રાજામાટે મલરહિત ધોળા શંખના તળીઆ જેવા રંગવાળું અને ચાર દાંતવાળું હસ્તિ રત્ન ઉત્પન્ન થશે. ત્યારે દેવસેન રાજા તે ધોળા નિર્મળ શંખના તળીઆ જેવા વર્ણુવાળા અને ચતુર્દાંત હાથી ઉપર ચડીને ક્ષણે ક્ષણે શતદ્વારનગરની વચમાં આવશે—જશે. જેથી શતદ્વારનગર ના અનેક રાજા ઇશ્વરો કોટવાળો યાવત.....એક બીજાને બોલાવશે અને કહેશે કે—હે સુજો ? આપણા દેવસેન રાજાને ધોળા શંખના તળીયા સમાન સ્વચ્છવર્ણુ વાળો અને ચાર દાંતવાળો ઉત્તમ હાથી મળ્યો છે, માટે હે સુજો ? દેવસેન રાજનું “ વિમલવાહન ” એ પ્રમાણે ત્રીજું નામ હો. આ રીતે ત્યારથી દેવસેન રાજનું “ વિમલવાહન—વિમલવાહન ” એ પ્રમાણે ત્રીજું નામ થશે. ત્યારે તે વિમળવાહન

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૧૯૫

રાજા ત્રીશવર્ષ સુધી ગૃહસ્થપણમાં વસીને માતા અને પિતા દેવલોકમાં જતા પૂજ્ય વડીલોની આજ્ઞા પામીને સ્વયંબોધવાળા હોઇને અનૂત્તર એવા મોક્ષમાર્ગ તૈયાર થશે.

આ તરફ આચાર પાલન માટે આવેલા લોકાંતરમાં રહેનારા દેવોનાં તે ઇષ્ટ મધુરપ્રિય, મનોહર, મનોહર, ઉદાર, કલ્યાણકારક, ધનવર્ધક, ઉપદ્રવ શામક, મંગળ કારક શોભાદાર અને કોમળ વચનોવડે ઉત્સાહિત કરાતા સ્તુતિ કરાતા નગરની બહાર જઈને સુભૂમિ ભાગ-ઉદ્યાનમાં એક દેવ દુષ્ય વસ્ત્ર લઇને લોચ કરી ધરનો ત્યાગ કરવા સાથે અણુગાર વ્રત-દિક્ષાનો સ્વિકાર કરશે. (દિક્ષા)

તે ભગવાનને કાંઈક અધિક એવા બાર વર્ષ સુધી કાયાની મમતાનો ત્યાગ કર્યે છતે, શરીર શુશ્રૂષાનો ત્યાગ કર્યે છતે જે કોઈ ઉપસર્ગો આવશે, જેવા કે દેવોએ કરેલ, મનુષ્યોએ કરેલ કે તિર્યંચોએ કરેલ. તે સર્વેને સારી રીતે સહન કરશે ખમશે ક્ષમાપૂર્વક સહન કરશે અને અડગપણે ખમશે. ત્યારે તે ત્યાગી ભગવાન ઇરિયા સમિતિવાળા હશે. ભાષા સમીતિવાળા હશે. એમ દરેક પ્રકારે વર્ધમાન સ્વામીની પેઠે સમજવું. યાવત....સ્થિર મનવચન કાયાવાળા હશે. તે ભગવાનને આવા પ્રકારે વિચરતા બાર વર્ષ આલ્યા જશે, તેર પખવાડીયાં આલ્યા જશે. અને તેરમાં વર્ષના મધ્યકાળમાં અનૂત્તર એવા જ્ઞાનવડે ઇત્યાદિ ભાવના અધ્યયન પ્રમાણે ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શન ઉત્પન્ન થશે. (જ્ઞાન) ત્યારે તેઓ જીન થશે. કેવળી સર્વજ્ઞ, સર્વદર્શી અને નારકી વિગેરેના પર્યાયોને જાણનારા થશે યાવત....ભાવના સહિત પાંચ મહાવૃત્તો અને છ જીવ નિકાય ધર્મનો ઉપદેશ કરતા વિચરશે.

અહીં વાચનાંતર પાઠ આ પ્રમાણે છે.

“ તે ભગવાન કાંઈક અધિક એવા બાર વર્ષ સુધી કાયાને વોસરાવશે. શરીરની મમતાનો ત્યાગ કરશે, તે દરમિયાન જે કોઈ ઉપસર્ગો ઉપજશે પછી તે દેવોએ કરેલ હશે, મનુષ્યોએ કરેલ હશે કે પશુ પક્ષિ અને તિર્યંચોએ કરેલ હશે, તે સર્વને સારી રીતે સહન કરશે. નિર્ભયપણે ખમશે. ક્ષમાપૂર્વક સહશે અને અડગપણે ખમશે. ત્યારે તે ભગવાન ઇરિયાસમિતિવાળા ભાષાસમીતિવાળા યાવત....(પાંચ સમીતિવાળા ત્રણ ગુપ્તિવાળા ગુપ્તેન્દ્રિય) બ્રહ્મચર્યની ગુપ્તિને ધારણ કરનારા, મમતારહિત દ્રવ્ય વગરના, બંધનરહિત, નિર્લેપ કાંસાના ભાજનમાં રહેલ પાણીની જેમ ચિકાશ રહિત અને ભાવના અધ્યયનમાં કંઈ છે તેમ યાવત ઘી વિગેરેથી સીંચેલ અગ્નિની જેમ તેજ વડે દેદિખ્યમાન (વિગેરે ગુણવાલા હશે. એટલે કે-કાંસ્યપાત્રના જળની પેઠે ચિકાશ રહિત, શંખની જેમ રાગરહિત, જીવની જેમ અસ્ખલિત ગતિવાળા, આકાશની જેમ નિરાધાર, વાયુની જેમ બંધનરહિત, શરદના પાણીની જેમ શુદ્ધ, પદ્મ-પત્રની જેમ નિર્લેપ, કાચબાની જેમ ગુપ્તેન્દ્રિય, પક્ષિની જેમ નિઃસંગ, ગેંડાના શીંગડાની જેમ એકાકી, ભારંડ પક્ષીની જેમ અપ્રમાદી, હાથીની જેવા શૂરવીર,

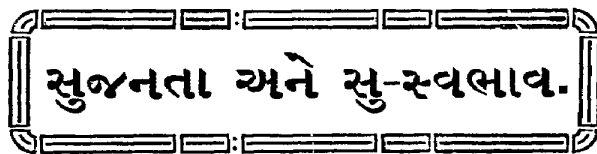
૧૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

બળદની જેમ સ્થીર બળવાળા, સિંહની જેમ દુર્ધર, મેરૂની જેમ અડગ, સમુદ્રની જેમ અક્ષોભ ગંભીર, ચંદ્રની જેમ શીતળ, સૂર્યની જેમ દેદિપ્યમાન કાંતિવાળા, સો ટચના સોના જેવા રૂપવાળા, પૃથ્વીની જેમ સર્વ સહનારા, અને સિંચાએલ અગ્નિની જેમ તેજસ્વી હશે. (સંગ્રહણી ગાથા ૨) તે ભગવાનને કોઈની સાથે સ્નેહ બંધન નહીં હોય. જે સ્નેહબંધનો ચાર પ્રકારના કહ્યા છે ૧ અંડજ. ૨ પોતજ. ૩ ઉદગૃહીત અને ૪. પ્રગૃહીત જે જે દિશામાં જવા ઇચ્છશે. તે તે દિશામાં સ્નેહથી બંધાયા સિવાય, શુદ્ધિપૂર્વક, ઉપાધિરહિત નમ્રભાવે, અને નિર્ઐશ્ય સ્વરૂપે સંયમવડે આત્માને ભાવતા વિચરશે. શ્રેષ્ઠ જ્ઞાનવડે શ્રેષ્ઠદર્શનવડે, અનૂપમ તપવડે અને તેજ પ્રકારના નિવાસ સ્થાન-વિહાર-સરળતા-નમ્રતા-શાંતતા-ક્ષમા-મુક્તિ-ગુપ્તિ-સત્ય તથા સંયમવડે અને તપગુણ સદ્વર્તન, શૌચ તથા વિજ્ઞાનના ફળરૂપ મોક્ષમાર્ગવડે આત્માને ભાવતા, ધ્યાનના મધ્યમાં વર્તતા તે ભગવાનને અનુપમ આધાતરહિત યાવત....પ્રધાન કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શન ઉત્પન્ન થશે. (જ્ઞાન)

ત્યારે તે ભગવાન અરિહંત થશે. જીન થશે. કેવળી થશે. સર્વજ્ઞ થશે, સર્વ દર્શી થશે. દેવ મનુષ્યો અને અસુર લોકના પર્યાયને જાણશે જોશે. સર્વ જીવો સંબંધી જન્મ-મૃત્યુ-આયુષ્ય. ચ્યવન-ઉત્પાત-તે તે સંબંધવાળું તર્ક-મન-માન-સિક વસ્તુ-ખાધેલું કરેલું સેવેલું. જાહેર કાર્ય અને ગુપ્ત કાર્યના સંપૂર્ણ જ્ઞાતા હશે. જેના વિષયબહાર કંઈપણ ગુપ્ત કાર્ય-એકાંત ન હોય એવા જ્ઞાનવાળા હશે. તથા સર્વ લોકના સર્વ જીવોના તે તે કાળે મન વચન અને શરીરના યોગમાં આવતા સર્વ ભાવોને જાણતા-જોતા વિચરશે.

અને ત્યાર પછી તે ભગવાન કેવળજ્ઞાન અને કેવળદર્શનવડે દેવસમાજ, મનુષ્ય સમાજ, અસુરસમાજ સમક્ષ શ્રમણનિશ્ચયોના ભાવના સહિત પાંચ મહાવ્રતોનો અને છ જીવનિકાય ધર્મનો ઉપદેશ કરતા વિચરશે. ટીકાકાર.

વિઠલદાસ મૂ. શાહ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ. ૧૮૧ થી શરૂ)

હવે અમે સંક્ષેપમાં એ બતાવવા ઇચ્છીએ છીએ કે મનુષ્યનો સ્વભાવ કેવો હોવો જોઈએ અને તેને સાત્વિક અથવા શ્રેષ્ઠ બનાવવા માટે કયી કયી વસ્તુઓની આવશ્યકતા રહેલી છે. સૌથી પહેલી વાત તો એ છે કે પ્રત્યેક મનુષ્યે સ્વભાવથી જ હંમેશાં પ્રસન્ન ચિત્ત રહેવું જોઈએ. કેટલાક લોકોનો સ્વભાવ એવો હોય છે કે

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૧૮૭

તેઓ સંસારની સઘળી બાબતોને દુઃખમય જ સમજે છે અને કેટલાક લોકો એવા હોય છે કે તેઓ તેને સુખમય તથા લાલકારક ગણે છે. એ ઉપરાંત એક એવા પ્રકારના લોકો પણ હોય છે કે જેઓ સંસારનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ સમજવાને અસમર્થ હોય છે અને તેને લઈને તેઓ તેને નથી સુખમય સમજતા કે નથી દુઃખમય સમજતા, અને તે કારણથી તેઓ ઘણું કરીને ઉદ્વિગ્ન રહે છે. સંસારમાં સુખ પણ છે, અને દુઃખ પણ છે. સુખોમાં પણ દુઃખની જ ભાવના કરનાર લોકો અધિક સદાચારી અને સંસારનું કલ્યાણ કરનાર બને છે. આ સંબંધની વધારે બાબતો ઉપર સંપૂર્ણ વિવેચન એક આગળના પ્રકરણમાં કહેવામાં આવશે; પરંતુ અહિં તો અમે એટલું જ ઠસાવવા માગીએ છીએ કે જે મનુષ્ય પોતે ગુણવાન અને ગુણ્યાહી હોય છે તે ઘણેભાગે બીજાના દોષો તરફ કદિપણ ધ્યાન આપતો નથી, કેવળ તેના ગુણો ગૃહણ કરી લે છે. પરંતુ જે મનુષ્યમાં દોષો વધારે હોય છે તેને સંસારની સઘળી બાબતોમાં, સારી બાબતમાં પણ દોષ સિવાય કશું દેખાતું જ નથી અને દોષદર્શી થવું એ ઘણું જ ખરાબ છે. જે મનુષ્યને દોષો જોવાની ખરાબ આદત પડી જાય છે, તેના મનનું સંસારની કોઈપણ બાબતથી સમાધાન થતું નથી. એથી ઉદ્વેગ જે મનુષ્ય સઘળી બાબતો અથવા પદાર્થોમાં કેવળ ગુણ અથવા ભલાઈ જ જુએ છે તેના ઉપર કોઈ મહાન વિપત્તિ આવી પડે તો પણ તે કદિ ગભરાતો નથી અથવા નિરાશ થતો નથી; એટલું જ નહિ પણ તે શાંતિ અને ધીરજથી તે વિપત્તિ સહન કરે છે. એમ સમજીને કે આગળ ઉપર એમાંથી કોઈને કોઈ સાડું પરિણામ આવશે જ, એવા મનુષ્યમાં સંતોષ, આનંદ, શ્રદ્ધા વિગેરે અનેક સફળતા અને સફળતા હોય છે કે જેના સંબંધમાં બીજા લોકો ઇર્ષ્યા પણ કરે છે. એક વિદ્વાન મહાશયનું એવું માનવું છે કે જ્ઞાનવાન અને અજ્ઞાની બન્ને ઉપર દુઃખ તથા સુખ સમાન રૂપે જ આવે છે. જ્ઞાનવાન મનુષ્ય દુઃખને વખતે ગભરાઈ જતો નથી તેમજ સુખને વખતે એટલો બધો કુલાઈ જતો નથી; પરંતુ અજ્ઞાની મનુષ્ય થોડા દુઃખથી વિહ્વળ બની જાય છે અને થોડા સુખથી એનો દિમાક ફરી જાય છે. જ્ઞાનવાનનું દુઃખ પણ ઘણે ભાગે સુખરૂપમાં પરિણત થઈ જાય છે અને અજ્ઞાનીનું સુખ પણ દુઃખદાયક બની જાય છે.

સ્વભાવને સાત્ત્વિક બનાવવા માટે તથા હિંમેશાં પ્રસન્નચિત્ત રહેવા માટે અનેક વસ્તુઓની જરૂર રહેલી છે, જેમાં સદાચાર, નિષ્કપટતા, સત્યભાષણ, પ્રેમ, શ્રદ્ધા, દયા, ધૈર્ય, વિનય, સંતોષ, નમ્રતા, પરાપકાર બુદ્ધિ વિગેરે મુખ્ય છે. એમાં સૌથી પહેલો ગુણ સદાચાર ઘણોજ વ્યાપક છે અને માનવોચિત સઘળા ગુણોનો તેમાં સમાવેશ થઈ જાય છે. એ સંબંધમાં એક સ્વતંત્ર પ્રકરણ શરૂઆતમાં જ લખાઈ ગયું છે, તેથી આ સ્થળે કંઈ વિશેષ લખવાની આવશ્યકતા નથી. આપણે હવે બાકીના સર્વ ગુણો ઉપર થોડો થોડો વિચાર કરીશું.

૬૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નિષ્કપટતા અને સત્યતા એ એવા ગુણો છે કે તેના ઉપર લોકો સહજ આપો-આપ મોહિત થઈ જાય છે. જે મનુષ્ય નિષ્કપટ અને સાચો હોય છે તેની વાતોમાં કોઈપણ જાતનો ઢોંગ કે દેખાવ હોતો નથી. વાતો કરતી વખતે એવા મનુષ્યનું હૃદય દૃઢ અને બલિષ્ઠ હોય છે તથા દૃષ્ટિ સ્થિર અને નિશ્ચય રહે છે. એનો સઘળો વ્યવહાર ઉદારતાપૂર્ણ હોય છે. બીજાઓને અસત્ય બોલતા જોઈને કાં તો તેને લજ્જા આવે છે ને કાં તો ક્રોધ આવે છે. તેની સઘળી વાતો સાચી, સ્નેહપૂર્ણ તથા પ્રસાદ યુક્ત હોય છે. તે મનુષ્ય વખત આવતા બીજાને સાચી વાતો સંભળાવતા ચુકતો નથી અને પોતાનું અવશ્ય ધાર્યું કરે છે.

જે મનુષ્ય કપટી અથવા જુઠો હોય છે તે ઢોંગ રચીને વાતવાતમાં લોકોને એમ ઠસાવવા માગે છે કે હું બીલકુલ સાચું કહી રહ્યો છું અને કરી રહ્યો છું; તે હમેશાં બીજાને છેતરવાના પ્રયત્નમાં જ લાગી રહે છે. તે દુઃખને સમયે હસી પણ શકે છે અને સુખને સમયે રડી પણ શકે છે. તેની વાતો અને વ્યવહારોનો એક બીજા સાથે મેળ હોતો નથી તેમજ કાંઈ ઠેકાણું હોતું નથી. તે ઘણે ભાગે એમ સમજે છે કે મારી ખરી સ્થિતિ લોકોમાં પ્રકટ નથી થઈ; એવો મનુષ્ય ઘણું કરીને નિર્લજ્જ પણ હોય છે. જ્યારે કોઈના પાસે તેનું કપટ તથા જુઠું પ્રકટ થઈ જાય છે, ત્યારે તે બીજા કપટ અથવા જુઠાથી પોતાના આગલા કપટ તથા જુઠાને છુપાવવાની ચેષ્ટા કરે છે. તેની માન્યતા પ્રમાણે તો તે પોતાનું જુઠું અથવા કપટ છુપાવી રાખે છે, અને તેમાં મોટી બહાદુરીનું કામ કહ્યું એમ સમજે છે, પરંતુ ખરી રીતે તો તેનું જુઠું અથવા કપટ બહુ સારી રીતે લોકોમાં પ્રકટ થઈ જાય છે. તે લોકોની નજરે આગળ કરતાં વધારે પતિત ગણાય છે. કપટી અને જુઠો મનુષ્ય પોતાના કપટ વ્યવહાર તથા જુઠી વાતોની સહાયતાથી પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરવાનો જેટલો પરિશ્રમ લે છે તેનાં કરતાં ઘણા થોડા પરિશ્રમે જો તે ઇચ્છે તો નિષ્કપટ વ્યવહાર અને સાચી વાતોની સહાયતાથી વધારે પ્રતિષ્ઠા પ્રાપ્ત કરી શકે છે.

કપટી અને જુઠું બોલનાર માણસો ઘણા પ્રકારના હોય છે. કેટલાક લોકો શેખીની ખાતર, કેટલાક ખુશામત ખાતર, કેટલાક સ્વાર્થ ખાતર, કેટલાક જીકને લઈને, કેટલાક ઈર્ષ્યાને અથવા દ્રેષને લઈને અને કેટલાક તો નિષ્કારણ જુઠું બોલે છે અને કપટ-વ્યવહાર ચલાવે છે. એક વિદ્વાને તો આઠસો પ્રકારના જુઠું ગણાવ્યા છે. ઘણું કરીને એવા બે ચાર જાતના જુઠા લોકોને જાણતા હશે કે જેઓ કોઈ ઉદ્દેશ અથવા લાભ વગર માત્ર ટેવ પડી જવાથી જ નિરંતર જુઠું બોલ્યા કરે છે. તદ્દન સાધારણ વાતો પણ તેઓ ઘણી જ વધારીને, મીઠું મરચું ભભરાવીને અને એવા હાવભાવથી કહેશે કે જેનાથી સાંભળનાર માણસો સમજી લે છે કે તે વિષયમાં તેને પુરેપુરી માહિતગારી છે. કેટલાક લોકો અવિચારથી અથવા બેપરવાઈને લઈને જ જુઠું બોલે છે. એવા લોકોને જુઠું બોલવાનો હેતુ નથી હોતો, છતાં પણ તેઓની

સુજનતા અને સુસ્વભાવ.

૧૯૯

ઘણી જ થોડી વાતો સાચી હોય છે. એવા લોકો વાતો ઘણી મોટી કહે છે અને બધા વિષયોમાં પોતાનું મત એટલી બધી દૃઢતાથી પ્રતિપાદન કરે છે કે લોકો તેને સંપૂર્ણ જાતા માનવા લાગે છે; પરંતુ તેનો મત અથવા નિર્ણય વસ્તુતઃ ઘણો જ દોષપૂર્ણ અને ભ્રમાત્મક હોય છે. તેઓ કોઈપણ બાબતનો વિચાર ઘેર્ય-પૂર્વક કરતા નથી તેમજ સાંભળતા પણ નથી. તેઓનું મિથ્યા ભાષણ કોઈ વિશિષ્ટ ઉદ્દેશથી નથી હોતું, પરંતુ ફક્ત એજ કારણ હોય છે કે તેઓ વિચાર કરવામાં તથા સમજવામાં ઘણી જ ઉતાવળ કરે છે.

કેટલાક લોકો માગ બીજાને પ્રસન્ન કરવા માટે જ બુદ્ધિ બોલ્યા કરે છે. બીજા ના દોષો બતાવીને તેઓ તેમને દુઃખી નથી કરી શકતા, પરંતુ તેમના નાના નાના ગુણોનું પણ એટલું બધું વધારીને વર્ણન કરે છે અને એ રીતે તેઓ બીજાને પ્રસન્ન કરે છે. આવા પ્રકારના બુદ્ધિ બોલનાર માણસો કોઈ કોઈ વખત ઘણી જ હાનિ પહોંચાડે છે. કેટલાક લોકો કેવળ શિષ્ટાચારને લઈને જ બુદ્ધિ બોલે છે. એવા લોકો કોઈ કોઈ વખત અપ્રિય સત્ય નથી બોલી શકતા, જેથી બીજાને ભારે નુકશાન પહોંચાડે છે. ધારો કે આપણે ત્યાં કોઈ એવો માણસ નોકર તરીકે રહ્યો છે કે જે આગસુ ચોર તથા નાલાયક છે; એના કોઈ દુર્ગુણ અથવા અપરાધને લઈને જ આપણે એને નોકરીથી બરતરફ કરીએ છીએ. પરંતુ જો તે આપણી પાસેથી જતી વખતે પ્રમાણ પગ માગે છે તો અપ્રિય સત્ય નહિ કહેવાને કારણે આપણે એને એક સુંદર પ્રશંસાપત્ર લખી આપીએ છીએ, તે વખતે આપણને એટલો બધો ખ્યાલ નથી રહેતો કે આપણાં એ પ્રશંસાપત્ર ઉપર વિશ્વાસ રાખવાથી આગળ ઉપર બીજાને કેટલું નુકશાન થશે.

બુદ્ધિ બોલવાના ઘણા પ્રકાર છે. જો આપણે કોઈ વાત જાણતા હોઈએ અને સમય આવે સ્વાર્થે વશાત્ તે ન કહીએ અને ચૂપ રહીએ તો તે પણ એક પ્રકારનું બુદ્ધિ છે. જે સ્થળે અને જે સમયે સત્ય બોલવું એ આપણું કર્તવ્ય હોય તે સ્થળે અને તે સમયે બીલકુલ ચૂપ રહીએ તો તે પણ બુદ્ધિ જ છે. જો આપણે કોઈ વાતનો અમુક ભાગ કહીએ અને અમુક ભાગ છુપાવી રાખીએ તો તે પણ બુદ્ધિ જ છે. બુદ્ધિ માગ મુખમાંથી જ નીકળે છે એમ નથી, તે તો આચાર, વ્યવહાર, સંકેત અને જરા આંખ મીંચામણી કરવાથી કે ખંભો હલાવવાથી પણ જણાવી શકાય છે, પરંતુ સૌથી વધારે નિકૃષ્ટ અને નુકશાનકારક બુદ્ધિ મનુષ્ય એ છે કે જે કેવળ પોતાની નબળાઈને લઈને બુદ્ધિ બોલે છે અને જેનામાં વખત આવે અપ્રિય સત્ય બોલવાનું સાહસ નથી હોતું. એવા મનુષ્ય એટલી બધી હદે પહોંચ્યા હોય છે કે તેઓ કદિપણ કોઈ એવી વાત નથી કરતા કે જેમાં તેને પોતાના પક્ષનું સમર્થન કરવું પડે. એટલાજ માટે એક વિદ્વાને કહ્યું છે કે-દુર્ગા અથવા કાયર દુરાચારી હોય

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચાલુ—

મોંઘુ જીવન.

X

x

x

મોંધું જીવન.

૨૦૧

મહત્વાકાંક્ષાઓથી ભરેલા સત્ પુરૂષોના જીવનને કામકુલની ઉપમા યોગ્યજ છે; કારણકે બીજના લાભ માટે પોતાનો સર્વ શક્તિ રૂપ ખજાનો છુટાવી દે છે, તેઓ સમગ્ર જગતને પોતાનું કુટુંબ માને છે અને પોતાની વિભૂતિનો તે માટેજ ઉપયોગ કરે છે.

સંયમ, ચિત્તસ્વાસ્થ્ય, આત્મગૌરવ, સંચારિત્ર એ કિરણો બ્રહ્મચર્યની જ્યોતિર્માંથી નીકળેલા છે. જીવનનો ઉંચો આસ્વાદ માત્ર એક સંયમ સાધનારને જ મળે છે.

ગુણી પુરૂષોની ગણનામાં જેના નામની આંગણી પડતી નથી, જેના જીવનથી જગતના જીવોને કંઈ પણ લાભ પ્રાપ્ત થતો નથી એવું જીવન તે મહાત્માઓની દ્રષ્ટિએ માતાની કુક્ષીને અને દુનિયાને પણ ભારરૂપ છે.

સ્વાર્થ સાધવામાં, બાહ્યાડમ્બરોમાં, કોમિ ઝઘડાઓમાં, મતાંતરોમાં આપણી શક્તિનો અને સમયનો એટલો ખર્ચો દુરૂપયોગ કરી રહ્યા છીએ કે આપણી પ્રગતિ-આપણી મહત્વાકાંક્ષા-સેવાભાવ અને સમાજ સંગઠનના કાર્યો આવી પડતાં-આપણે કર્તવ્યહીન બની આપણી નિર્બળતા દેખાડી નિરાશ થઈ જઈએ છીએ.

મારા બંધુઓના, સમસ્ત વિદ્યના, અને દરેક જીવના ભલા માટે મારું આત્મિકબળ, માનસિકબળ, અને શારીરિક બળ પ્રાપ્ત થયેલું છે એવી ઉચ્ચ દૃઢ્યાન્તર્ગત વૃત્તિ જ્યારે સર્વ કોઈ જીવનમાં ઓતપ્રોત થઈ જશે ત્યારે ગુણુ લુપ્થ-સંપત્તિ, વિજય, પ્રગતિ, દિવ્ય આનંદ, સ્વયમેવ સન્મુખ આવી વિજય-માળ પહેરાવશે.

કસ્તુરચંદ હેમચંદ દેશાધ

ધાર્મિક શિક્ષક શ્રી જૈન ગુરૂકુળ—પાલીતાણા.

જૈન દ્રષ્ટિએ વિજ્ઞાનયુગ.

જૈનધર્મ એ વિશ્વધર્મ છે, તેના સિદ્ધાંતો સ્વાદ્વાદ ગર્ભિત-એટલે સર્વ-દેશીય સત્યશીલ અને સર્વજનકથિત છે. અત્યારે વધતા જતા વિજ્ઞાનયુગમાં વિજ્ઞાનીઓને તેના સર્વમાન્ય સિદ્ધાંતોની જગતને ખાત્રી થતી જાય છે અને હજી પણ તેના તત્વાસિદ્ધાંતોએ જેમ જેમ ઉંડા ઉતરતા જશે તેમ તેમ તેમને અધિક ને અધિક બાણવાનું મળશે તેમ ખાત્રી થયા વિના રહેતી નથી. આ સ્થાને તેના થોડા મુદ્દાનું અવતરણ કરવું તે અરથાને નહિ ગણાશે.

૧ પાણીના બિંદુની અંદર એટલા જીવો છે કે પારેવા જેવું રૂપ કરે તો

૨૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આખા જંબુદ્વીપમાં ન માય, આવું જૈન દ્રષ્ટિ કહે છે, આ બાબતની મહાકાળ વાંચતા મને પૂર્ણ ખાતરી થઈ હતી. મહાકાળ પત્ર એ નૃસિંહાચાર્યના સંપ્રદાય તરફથી પ્રસિદ્ધ થતું હતું.

૨ વનસ્પતિમાં જીવો છે અને તેનામાં મનુષ્યોની જેમ લાગણી પણ છે, એવું પ્રો. જગદિશચંદ્ર બોઝે (પ્રયોગો કરી) ખાતરી કરી જગતને સાબીત કરી આપ્યું છે. જૈન દ્રષ્ટિ પૃથ્વીકાય (માટી પાષણાદિમાં રહેલા જીવો) અપ્કાય (પાણીના જીવો) તેલકાય (અગ્નિના જીવો) વાયુકાય (વાયુના જીવો) અને વનસ્પતિકાય (વનસ્પતિના જીવો) તેને એકેન્દ્રિય જીવો તરીકે મૂળથી માનતી આવી છે. મારા મન્તવ્ય પ્રમાણે વિજ્ઞાનીઓ જો હજુ પણ આ બાબતમાં ઉંડા ઉતરશે અને જૈન ધર્મમાં બતાવેલ દ્રવ્યાનુયોગનું યથાસ્થિત પાન કરશે તો, તેમને ઘણું બાજુવાનું મળશે. તેની સાથે સૃષ્ટિના ઉત્પત્તિકાળમાં પણ જે કલ્પનાઓ કરવી પડી છે તેઓ વિરામ પામી તેમને સત્યની ઝાંખી થયા વિના રહેશે નહિ. ટુંકાણમાં સૃષ્ટિના ઉત્પત્તિકાળમાં પ્રકૃતિને સામ્યપણું માનવાની જે કલ્પના કરવી પડે છે અને બ્રહ્માને ક્ષોભ થવાથી પ્રકૃતિમાં વિસામ્યપણું થવાથી, માયા અને અવિદ્યા સ્થાન લે છે, ને ત્યાર બાદ પ્રકૃતિની આવરણ અને વિક્ષેપશક્તિઓ પોતાનો ભાવ ભજવે છે, જેને લીધે આ સકળ જગતની લીલા માત્ર છે; આવી રીતે ઉત્પત્તિ કાળના સમયની કલ્પના કરી નિર્લેપ, નિરુપદિ, સચ્ચિદાનંદ પરમાત્મજેવી મહાન્ વ્યક્તિને ક્ષોભ પમાડવાની સ્થિતિમાં મૂકી સંપૂર્ણને અસંપૂર્ણતાની સ્થિતિમાં મૂકવાની માયાક્રોડમાં ઉતરવું પડે છે, તે સઘળું ઉપરના જૈન ધર્મના દ્રવ્યાનુયોગનું પૂર્ણ રીતે પાન કરવાથી મટી જશે અને સત્યની ઉજ્જવળ બાબતનું અવલોકન થશે.

૩ કંદમૂળ એ જૈન દ્રષ્ટિએ અભક્ષ્ય અનંતકાય છે અર્થાત્ તે સુમુક્ષોએ ખાવા યોગ્ય નથી અને વર્જીત છે; એવું જૈન દ્રષ્ટિ કહે છે અને આથી જ કરીને જૈન સંપ્રદાયે તેને ખાવામાંથી વર્જીત કર્યું છે. આ સ્થળે કહ્યા વિના ચાલતું નથી કે જૈન શાસ્ત્રો પાણી પહેલા પાળ બાંધવાની પેઠે ખાવા પીવા ઉપર મૂળથીજ અંકુશ મુક્યો છે. અને એ વાસ્તવિક પણ છે. અન્ન તેવો ઓડકાર અર્થાત્ જેવો આહાર લેવામાં આવે તેવા જ વિચારોના આંદોલનો પણ પ્રભવે છે. વળી ઇંગ્લીશમાં પણ કહ્યું છે કે Prevention is better than cure. અર્થાત્ ડોર્ષ વસ્તુને થયા પછી તેના ઉપાયો લેવા તેના કરતાં તેને થતી જ અટકાવવી એ વધારે સાફ છે, માટે વીતરાગ પ્રભુએ મુક્તિપરાયણ જીવોને મુક્તિનો પંથ સુક્ષ્મ ક્ષાય તે માટેજ કંદમૂળ જેવી અભક્ષ્ય અનંતકાય ચીજો નહીં ખાવાનો નિર્દેશ કરેલો છે. કંદમૂળ ભોંયની અંદર ઉગે છે, અને તેના ઉપર સૂર્યનો તાપ ન પડવાથી તેમાં ઘણી જીવાત રહેલી છે તેથી જૈન શાસ્ત્રે તેનો ખાવા માટે નિષેધ કરેલો છે અને વિજ્ઞાન દ્રષ્ટિએ પણ તેને પૂરવાર કરી આપ્યું છે. સુભાગ્યે હાલમાં ફિઝીકલ કલ્ચરિષ્ટોએ શોધ્યું છે

જૈન દ્રષ્ટિએ વિજ્ઞાનયુગ-સન્નિમિત્ર.

૨૦૭

કે બટાટામાં (Potatoes) ચરબી છે. આવી બાળતોમાં પણ વિજ્ઞાનીઓ ઉંડા ઉતરશે તો તેમને-જૈન દ્રષ્ટિની સત્યતા સિદ્ધ થયા વિના રહેશે નહિ. થોડા વખત પહેલાં જૈનોના નકોડા ઉપવાસ અને ઉકાળેલ-પાણીના સંબંધમાં પણ ઉકાપોડ થયેલ જોવામાં આવેલો; પરન્તુ તેની ઉપયોગિતા માટે અત્યારે અમેરિકન ફિઝીકલ કલ્ચરિષ્ટોએ ફિઝીકલ કલ્ચરના પાને પાના ભરવા માંડ્યા છે, ને તેની જરૂરીયાતને એકી અવાજે સ્વીકાર કરે છે અને આશા છે કે હજુ પણ વિજ્ઞાનીઓ જેમ જેમ ઉંડા ઉતરશે અને સત્યનું શોધન કરશે તો તેમને ઘણું બાળવાનું મળશે. ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં ગૌતમ સ્વામિ મહાવીર પ્રભુને પ્રશ્ન પૂછે છે કે હે પ્રભુ ! માના પેટની અંદર બાળક શી રીતે રહેતું હશે ? શું આહાર કરતું હશે ? તેનો નિહાર કેવી રીતે થાય છે ? વિગેરે સૂક્ષ્મ પ્રશ્નો પૂછેલ છે અને તેનો જવાબ પણ કેવલ્ય જ્ઞાનના સહસ્રાવે શ્રી પ્રભુ મહાવીરે આપેલો છે, જે આજે વિજ્ઞાનની દ્રષ્ટિએ પણ સિદ્ધ થાય છે. માટે તત્વાલિલાપિઓને-વિજ્ઞાનના શોધકોને જૈન આગમોનું પાન કરવાની વિજ્ઞાપ્ત કરું છું.

પાલીતાણા.

તા. ૨૩-૨-૨૮.

શંકરલાલ ડાહ્યાભાઈ કાપડીયા.

સુ. જૈ. ગુરુકુળ.

!! સન્નિમિત્ર !!

(ક્વાલી.)

સન્નિમિત્રતા સંસારમાં સુધર્મ સાથે સાધ લો,
એકલો આપત્તમાં તે સા'ય થાશે માન લો;
સમૃદ્ધિ ચૌહ લુવન તણી તે મિત્ર સા'યે જીત લો,
અન્ય મિત્રો હોય પણ શા કામના તે શીખ લો;
ક્યાં આવીયા ને ક્યાં જશો તે મર્મ ઉર ઉકેલ લો,
નરભવ મળ્યો, અવસર મળ્યો, મળશે ફરી નવ માન લો;
વાળ્યું હશે તેવું લણીશે સૂત્ર સાચું ભાળ લો,
મન વચન કાચે કચું કરશે શું તેનું માપ લો,
જન્મ્યા ન જન્મ્યા તોય શું ભવભાર મિથ્યા માન લો,
ચાહું ન તે પુરુષાર્થ સાધી શ્રેય સ્વપર સાધ લો;
મિત્રો મળે સુખ સમયમાં અણુબોલવ્યા સંભાળ લો,
વિસારશે તે દુર્દશામાં પંથ પ્યારો પામ લો.

રચનાર:-મણિલાલ માણેકચંદ-મહુધાવાળા.

२०४

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ शिखरपरथी दृष्टिपात ”

આને સમાજ સાચા સુકાનીઓની અને શાસનસેવકોની અનિવાર્ય જરૂર માની રહી છે. પ્રથમ આપણે સુકાનીઓની વિચારણા કરીએ. નેતા કહેા, સુકાની કહેા, કપ્તાન કહેા એ બધા એકાર્થીજ છે. નેતા કેવા હોવા જોઈએ તેનો વિચાર કરીએ. તે પ્રૌઢ, ગંભીર, વિનયી, શાંત, દીર્ઘદર્શી, નિરાલિભાની, આત્મભોગી, વિચારક, પરમતસહિષ્ણુ, વિદ્વાન, ધાર્મિક સંસ્કારોથી વિભૂષિત. અને વ્યવહારકુશળ. યદિ કોઇપણ નેતામાં આટલા ગુણો હોય તો એ જરૂર પૂજ્ય તેની આજ્ઞા—તેના હુકમો અધાય પાળે. આજ્ઞા સુચ અને ગુણી નેતાને હુકમ કરવોજ ન પડે; સમાજ તેના એક વચને અધુ સમજી જાય, તેની આંખના પલકારે—સાનમાં કામ થઇ જાય. સમાજ તેને પોતાનું નાવ જરૂર હર્ષથી સોંપે તેમાં નવાઇ જેવું નથી. કુશલ કપ્તાન એ વહાણને કટોકટીના સમયે સામેપાર નિર્વિઘ્ને જરૂર પહોંચાડે એ તેની ફરજ છે. એને કઠીપણ ફટ—નિતિ વાપરવાનો પ્રસંગજ ન આવે. એ નેતા તનતોડ મહેનત કરે, પોતાને સોંપાયેલ કાર્ય હરકોઇ પણ ભોગે કર્યેજ છૂટકો માને. એ ગમે તેવું કાર્ય કરશે પણ તેનામાં અહત્વ કે ગર્વ નહિ હોય, પરન્તુ પોતાની ફરજ બજાવી છે એમ માનશે. પોતે સમજશે કે આ કાર્ય મારાથી થશે કે કેમ? યદિ નહિ થાય તેમ હોય—ખીજે કોઇ કરી શકે તેમ હશે તો તેને મોખરે કરી—આગળ લાવી તેની પાસે જરૂર કામ કરાવશે. એમાં પોતાનું અપમાન કે હલકાઇ નહિ માને, છેવટે તેની સલાહ લઇ તેના કહ્યા મુજબ કરી કામ સુધારવા પ્રયત્ન કરશે. એનું ખ્યેય એકજ હશે કે કોઇપણ રીતે કામ સારીરીતે થવું જોઈએ, પછી હું કંઈ કે ખીજા કરે.

આવાજ ગુણોવાળા નેતા-શેઠ આપણી સમાજમાં નોંધાયે છીએ એમ બધા માને છે. બધા એમ પોકારે છે કે અમારે નેતા નોંધાયે નેતા નોંધાયે. જૈન સમાજે ધણાય વિદ્વાન, વિચારકો અને સુધારકોને ધણીવાર નેતૃત્વ આપ્યું છે એમાં લગારે સંશય જેવું નથી. પરંતુ ઉપર લખેલા બધા ગુણો તેમનામાં હતા કે કેમ એમાં જખ્ખર શંકા છે. એ નેતાઓએ સમાજની શું શું સેવાઓ બજાવી ? આનો હિસાબ સમાજ માગે છે. તેમણે ગાદી તકીએ કે ખુરશીએ બેસી જે જે કરાવે ધડયા તે ફેટલા પાળ્યા છે ? અને સમાજ તે પ્રશ્ન વિચારી ગ્રહણ કરે તેને માટે તેમણે શું શું કયું છે આનો ઉત્તર આપવો એ તેમની ફરજ છે. અત્યારના આપણા નેતાઓએ—સમાજે જેમના હાથમાં સુકાન સોંપ્યું છે તે નેતાઓએ ફેટલો આત્મભોગ આપ્યો છે ? તેનો ઉત્તર નેતાઓ કેવો આપે છે તે જોવા જેવું છે. વકીલને તો પોતાની ધીકતી વકીલાતમાંથી કુરસદ મળે અને મોજ આવે તો કામ કરવું છે અને તેમાં પણ મોટાઇ, માન તો નોંધાયે જ. શેઠને ગાદી તકીઆમાં બેસી હુકમો કરવા છે. પોતાના વેપારમાંથી કુરસદ મળે અને માન, મોટાઇ મળે તેમ હોય તો કામ કરવું છે. અથવા બધા ભેગા મળી સ્ટેજ ઉપર ઉભા રહી જુરસાદાર વાણીમાં વ્યાખ્યાન હોલ ગમ્મવી તાળીઓ પાડવી છે. આ સ્થિતિ ફેટલી બંદી નબે ? ભલે ક્ષણિક વાહ વાહ કે પ્રભાવમાં

પ્રકીર્ણ-ચર્ચા.

૨૦૫

સમાજ અંજન્ય પણ પાછળ ચૂડેલતા વાંસાની માફક પોલાણુ જ્યારે સમાજ જોઇ જાય છે ત્યારે તે ભડકે છે અને ટીકાનાં બાણો છોડે છે.

એકવાર આપણામાં આત્મભોગી વિનયી દીર્ઘદર્શી નેતાઓનો તોટો નહોતો, તેઓ પોતે મહાન આત્મભોગ આપી—તન મન અને ધનનો ભોગ આપી સમાજના સેવક તરીકે પોતાને માની કામ કરતા હતા. તેઓ માન અપમાનની ભાગ્યેજ દરકાર રાખતા. તેઓ દરેકનો મત લઇ કામ કરતા. જ્યાં મતભેદ હોય ત્યાં શાંતિ અને ધીરજથી સામાને સમજની કામ કરતા—કામ કરાવતા તેઓ એક લાકડીએ સમાજને હાંકતા, પણ સમાજની કોઇ પણ વ્યક્તિનું મન ન દુભવતા. કોઇ વિરોધી હોય તો તેને પોતાના પડખામાં લઇ કુંભથી કામ કરી લેતા. પ્રથમ સંઘનું કામ પછી વ્યાપાર કે ઘરનું કામ થાય. આજનો પશ્ચાતો યુગ આવાજ નેતાની આકાંક્ષા રાખે છે. જેને સમાજ સેવાની ધગશ ન હોય, જે મોટાઇમાં મરી જતા હોય અને આત્મભોગ જેવી વસ્તુમાં માનતા જ ન હોય તેવા નેતાઓથી પણ શું ફળ સમાજને મળવાનું છે? આજે દરેક સ્થળે શેક, સંઘર્ષો કે નેતાની સામે પ્રજામત વિરુદ્ધ દેખાય છે તેનું મુખ્ય કારણ ઉપર્યુક્ત છે. આજનો યુગ તેમની સત્તા સામે બંડ જગાવવા માગે છે. આજનો યુગ એ નિરંકુશ સત્તાને જડમૂળથી ઉખેડી નાખવા માગે છે, તેવા નેતાઓ, શેકો, સંઘર્ષો અને પટેલો સંવેળા જાગ્રત થાવ તમારી સંસ્થાને મજબુત કરવા કમ્મર કસો, નવયુગને વધાવી આગળ આવો, નહિં તો તમારી સત્તાનો મૃત્યુ ઘંટ નજીક છે.

આ ઉપરથી હું કોઇના ઉપર ટીકા કરવા માગું છું એમ નથી. મારો ઉદ્દેશ મારો આશય નિરાળો છે. હવે વાતો કરી મોટાઇ મેળવવાનાં જમાના ચાલ્યા ગયા છે, તેમ સત્તાથી પદ જળવવાનો સમય પણ હવે નથી રહ્યો અને કૂલ પરંપરા-આપદાદાના યશ અને કીર્તિ ઉપર મહાસવાના-મોટાઇ ભોગવવાનો યુગ નથી રહ્યો. અત્યારની ઉછળતી પ્રજા આપણી હાથે હા કે મીયાંકી ચાંદે ચાંદ નહિં કરે. તેને સત્ય લાગશે તે એ ધડક કહેશે, ભૂલો ખતાવશે, પણ તમે જો તેને ઠોકરે મારશો, તેનું અપમાન કરી વ્યર્થ આડંબરમાં રહેશો તો એ તમારી સામે બંડ ઉઠાવશે એ ન બૂલશે. મારો ઉદ્દેશ-આશય સાફ છે “ આજે એ સંસ્થાઓ ઉપર પ્રહારો થઇ રહ્યા છે, તો આ આત્મ ભોગનાં ખખ્ખર સજી સેવા ધર્મનાં રણુશીંગા ફૂંકો, ધર્મ શ્રદ્ધા-ધાર્મિક જ્ઞાનની મશાલને પ્રગટાવો, વ્યવહાર કુશલતા, દીર્ઘદર્શી પણનાં હથિયાર સજી સમાજની ઉન્નતિ માટે બહાર આવો, સાચા નેતા બનો ” બસ આજ ઉદ્દેશ છે. બેશક, ટીકાખોરો ટીકા કરશે પણ સત્યને આંચ નથી. કામ કરશે એને બધા કહેશે પણ ખરા, પરંતુ પીક મજબુત કરી શાસન સેવા કરવા આગળ આવો. ચાલ છે ને ? ખીલા મોભનેજ વધારે વાગે છે, વળીઓને નહિ.

આજે શત્રુંજયનો પ્રશ્ન સળગી રહ્યો છે. આખી સમાજ રાહ જોઇ રહી છે, ક્યારે યાત્રા ખુલશે. લગભગ બે વર્ષ થવા આવ્યા. ફેટલું કામ આગળ વધ્યું છે તેની સમાજને ખબર નથી, આવી જ રીતે એક બાણુ દિગંબરભાઇઓ શું કામ કરી રહ્યા છે તેનાથી કાંઇ આપણે અજાણ્યા નથી. બેશક, હું એકતામાં માનું છું, પરંતુ સ્વમાન યુમાવીને નહિં. જે એકતા સ્વમાનનાચૂરેચૂરા કરી નાખતી હોય એ એકતા અમારે નથી જોઇતી. એ સમાધાન અમારે નથી જોઇતું. પરંતુ મને વિચાર થાય છે કે આ આગળ વધતાં-વંચતી ઝડપેઆગળ વધતાં

૨૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

યુગમાં વીરના એ પુત્રો ક્યાં સુધી લઢશે ? હાં લઢી લ્યો, બળ ખર્ચી નાંખો, પછી થાકો-હારો એટલે એસજો. પરંતુ કંઈક ખ્યાલ આવે છે કે, ક્યાં ઉભા છો ? મુઠ્ઠી બર સંખ્યામાં છો એ તો યાદ છે ને ? પ્રભુ શ્રીવીરનું શાસન ચાલણીની માફક ચળાઈ રહ્યું છે. લગાર વિચાર કરો એ દિગંબર ભાષ્યો, મતાગ્રહના અંધકારમાંથી બહાર આવો. કેવો ઉજવળ પ્રકાશ દેખાય છે ? આજે શ્વેતાંબરોને શક્તિ હીન માની બલ તમે રાચો, પણ સમાજને અધઃપાતના ગર્તમાં ફેંકવાનું પાપ બહારનું પડે છે એ ન ભૂલશો. તેમજ અંદરે અંદર અધડા કરી શક્તિનો હાસ કરી રહ્યા છીએ. આવા કટોકટીના મામલામાં એક શાસન સેવક-સંઘ સેવક નેતાની પરમ આવશ્યકતા છે. સમાજને દોરે, સાચો માર્ગ શાંતિથી વિચારી સમાજના ઉદ્ધારના પશ્ચો ચર્ચી સમાજના બહાણને-ભરદરીએ હીલોળા ખાતા બહાણને કાઢે લાવે, એવા નેતાની ઘણીજ આવશ્યકતા છે. નેતા કાંઈ બહારથી આવવાનો નથી; અને બહારનો આવેલો કાંઈ આપણું દાળદર ફેડવાનો પણ નથી, સમાજમાંથી જ પાકશે. સમાજના સળગતા પ્રશ્નોનો અભ્યાસ કરી તેને ઘોળીને પી જનાર અને કડવા ઘુંટડા ગળી જનાર વિનય શીલ, માયાળુ, ઉત્સાહી અને ધર્મપ્રેમી નેતા બેઠાએ છીએ, તેની શાંતિ અને તેની ધીરજ, તેની પ્રૌઢ ગંભીરતા અને વિચારકતા બધાને આંજશે. તે સાચા રસ્તાઓ વિચારશે અને બતાવશે. એ કડવા ઘુંટડા પીશે અને પાશે. એ સત્યનો પરમ ઉપાસક ક્ષમા-શાંતિનો સાગર, અને નિષ્પક્ષપાતી હોવો બેઠાએ. શાસનદેવ કોઈ ગુણી સુત્ર, નીડર, સહૃદયી, ધર્મપ્રેમી નેતા સમાજને શોધી આપે. આથરે વીંટલું રત્ન બહાર કાઢે એમ ઇચ્છીએ છીએ.

આપણી કોન્ફરન્સમાં ક્યાં છે ? આજે તેનું સ્થાન ક્યાં છે ? કહે છે કે તેને ખીમારી લાગુ પડી છે-કોઈ નિરૂપણ સેવાલાવી સમાજ સેવક-સીવીલસર્જન ડોક્ટર તેની નાડ તપાસે, તેના રોગનું નિદાન કરે અને તેને બચાવે, તેનો અખંડ જીવન દીપક પ્રગટાવે, શું સમાજની આજની પરિસ્થિતિ તપાસવા યોગ્ય નથી ? કેટલીએ કુરૂદીઓના બોગથી તે લદાયેલી છે. અત્યારે ગુજરાતની વાત છોડી દો તો જણાશે મારવાડ, કચ્છ મહારાષ્ટ્ર, અને બંગાળ ત્યાં જોનેની શું સ્થિતિ છે તેની કોણ દરકાર કરે છે ? શું કોન્ફરન્સની ફરજ નથી કે તે હાલનું સમાજનું અંતર તપાસી ઘટતી સંખ્યાનું કારણ બહાર મૂકે ? ઘટતી સંખ્યા અટકાવે. એકવાર એવો સમય હતો કે કોન્ફરન્સથી જરૂર જલદી આપણો ઉદ્ધાર થઈ જશે. ઘણા એમ માનતા પણ ખરા કે કોન્ફરન્સ સમાજની બધી બબર રાખશે. પરંતુ આજ તો કોન્ફરન્સની બબર લનાર પણ ભાગ્યે જ કાંઈક હશે. નૂતન બાહોશ સેક્રેટરીઓ પોતાની શક્તિનો લાભ કોન્ફરન્સને આપે તો સારું. આજે દરેક સમાજ પોતાની કોન્ફરન્સ ભરી પોતાનો અવાજ બહાર કાઢી રહી છે. કોન્ફરન્સના જૂના પોષકો, ઉત્પાદકો આજે ક્યાં છે ? શું તેમને પોતાના પૈસા કમાવાના ધંધામાંથી-વ્યવહારીક કાર્યોમાંથી પુરસદ નથી મળતી ? કોન્ફરન્સના મંડપમાં વ્યાખ્યાન પીઠ ઉપરથી મંડપ ગળવનારાઓ સમાજને માટે પ્રાણ આપવાની વાતો કરનારાઓ આજે ક્યાં છે ? કોઈક તો સમાજ પ્રેમી બહાર આવો અને કોન્ફરન્સ મેયાને ફરીથી જીવન આપો અને સમાજમાં જગતિ આણો. સમાજના પ્રશ્નો ઉપર ઠંડુ પાણી રેડી શ્વાંત રહેવામાં ફાયદો નથી. કંઈક કરી બતાવો. અત્યારનો સમયજ કામ કરી બતાવવાનો છે. શુભે યથાશક્તિ યતનીયમ્

તુલનાત્મક દષ્ટિએ.

જીવના ત્રણ કુટુંબો.

૨૦૭

જીવના ત્રણ કુટુંબો.

જૈનાગમના આંતર રહસ્યને જાણનારા જ્ઞાની મહાત્માઓએ જે વિલોક્યું છે, તે બીજાઓથી વિલોકી શકાય તેવું નથી. તે મહાત્માઓ માત્ર વિલોકીને વિરામ પામ્યા નથી, પણ તેમણે આગમદ્વારા ઉદ્ઘોષણ કરી કહ્યું છે કે, આ અનંત સંસારમાં વર્તનારા જીવોએ પોતાના આત્મિક સ્વરૂપનો વિચાર ઝૂંકરાવો છે. તેમણે મોહ નિદ્રામાંથી જાગત થઈ સ્વસ્તુ અને પરસ્તુનો બોધ લેવો જોઈએ. કેટલાએક જીવો પોતાનામાં પામરતાનો દોષ આરોપિત કરી પ્રમાદના પાશમાં સપડાય છે, તેઓ ખરેખર પોતાના આત્માને વંચિત કરે છે. ખરી રીતે જોતાં કોઈ પણ નિર્બળ છે જ નહીં. સર્વને આત્મા છે અને તે આત્મા અનંત અને સર્વશક્તિમાન છે. જીવે જાગત થઈ અને નિશ્ચયાત્મક બની આત્મબલ મેળવવાને તત્પર બનવું જોઈએ. અજ્ઞાનથી આવૃત થયેલો જીવ અત્યંત અકર્ત્તવ્યતા, અત્યંત નિર્બલતા અને અતિશય મોહનિદ્રાના પ્રભાવથી જ પોતાની જાતિને સત્વહીન બનાવે છે, તેથી જીવે મોહનિદ્રા અને અજ્ઞાનતાનો ત્યાગ કરી અપ્રમત્ત બનવું જોઈએ. એ મોહનિદ્રાને ત્યાગવાનો અને આત્મબળ તરફ ઉત્તેજિત થવાનો માર્ગ તેના પોતાના પવિત્ર ગ્રંથોમાં જ બતાવેલો છે તેથી દરેક જીવે પોતાનો સત્ય સ્વભાવ જાળખી અને બીજાઓને પણ એ સત્ય સ્વભાવની જાળખાણ કરાવી પોતાના નિદ્રિત આત્માને જાગત કરી આત્માનો ઉદય કેવી રીતે થાય ? એ બતાવી આપવું જોઈએ. જ્યારે એ નિદ્રાગત આત્મા પોતાની સ્વસંવેદ્ય કર્તવ્યપરાયણતાને જાણતો થશે, અને જાગત થશે, તે વેળાએ પ્રભાવ, સત્તા, શ્રેષ્ઠતા અને પવિત્રતા વગેરે સર્વ ઉત્કૃષ્ટ ભાવો પોતાની મેળે જ આવીને તેની સમક્ષ ઉપસ્થિત થશે.

ભલી પ્રાણીની ઐહિક અને પારલૌકિક ઉન્નતિ અને પરિપૂર્ણતા માટે એ સર્વ સમાનતાની તેમજ સર્વ કલ્યાણેચ્છાની ભાવનાનો સર્વત્ર ઉપદેશ આપવો જોઈએ.

એ પ્રમાણે શાસ્ત્રકારોએ નવી નવી યોજનાઓ, સુબોધક ઉપનયોની ઘટનાઓ અને ઉત્તમ દૃષ્ટાંતો આપી જીવને અધ્યાત્મમાર્ગનું દર્શન કરાવવા અનેક પ્રયત્નો કર્યા છે, પણ તે પ્રયત્નોની સફળતા જીવના ભત્ર્યત્વવાળા પ્રતિબોધને આધારે રહેલી છે. શાસ્ત્રકાર મહારાજે ઉપદેશ આપતા જીવના ત્રણ કુટુંબોની કલ્પના કહેલી છે, જે કલ્પના ઉપર ભલી આત્માને તેના શુદ્ધ અને અંતિમ કર્તવ્યનું યથાર્થ જ્ઞાન થઈ આવ્યા વિના રહેતું નથી.

૨૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ સંસારમાં આવેલા જીવને તેના જીવનના આરંભથી ત્રણ કુટુંબો સાથે યોગ થઈ આવે છે. તે ત્રણ કુટુંબોમાં એક બાહ્ય કુટુંબ છે અને બે અંતરંગ કુટુંબો છે. :માતા, પિતા, સ્ત્રી પુત્ર, પુત્રી વગેરે જે પરિવાર છે તે જીવને પહેલું બાહ્ય કુટુંબ છે. આ કુટુંબની અંદર જીવનું બંધન સ્વાર્થને ઉદ્દેશીને રહેલું છે. દરેક કુટુંબીઓ સ્વાર્થને ઉદ્દેશી પોત પોતાનો સંબંધ દર્શાવે છે. એ કુટુંબ સ્વાર્થી છતાં મોહદશાને લઈને જીવના હૃદયમાં ભુદ્ધી ભુદ્ધી ભાવનાઓ ઉત્પન્ન કરાવે છે, તેથી જીવ સ્વદશાનો ત્યાગ કરી પરદશામાં વર્તે છે. જે જીવ પોતાના હૃદયમાં શાસ્ત્રના ઉપદેશને અવકાશ આપે તો તે કુટુંબમાં સુખે રહી શકે છે, અન્યથા તો તેને સંયોગ વિયોગમાં સુખ દુઃખનો ભારે અનુભવ કરવો પડે છે, તેથી ભવી જીવે એ બાહ્ય કુટુંબમાં કેવી રીતે વર્તવું જોઈએ? એ ઉપદેશ સારી રીતે સંપાદન કરવો. એ કુટુંબમાં સદા સુખે રહેવાનો ઉપાય માત્ર કર્ત્તવ્યનિષ્ઠા, સંતોષ અને આતિથ્ય ભાવ—એ ત્રણ તત્ત્વો ઉપર રહેલો છે. માતા પિતા વગેરે જે પોતાના સંબંધીઓ છે, તેમની તરફ પોતાનું શું શું કર્ત્તવ્ય છે? એ વિષય લક્ષમાં રાખવાથી જીવની સુખમય દશાનો અનુભવ કર્ત્તવ્ય નિષ્ઠાના પહેલા તત્ત્વ ઉપર રહેલો છે. બીજું તત્ત્વ સંતોષ છે. પોતે ગૃહવાસમાં જે સ્થિતિમાં મુકાયો છે તે સ્થિતિમાં સંતોષ માની રહેવું, અને પોતાની શક્તિ પ્રમાણે ઉચ્ચ સ્થિતિ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો, એમાં પણ જીવ સુખાનુભવ કરી શકે છે. ત્રીજું તત્ત્વ આતિથ્ય ભાવનું છે. જીવ પોતે પોતાના કુટુંબમાં એક અતિથિ (મિજમાન) તરીકે આવ્યો છે. તેમજ બીજા પણ જે કુટુંબીઓ પ્રાપ્ત થયેલા છે, તેઓ પણ અતિથિ તરીકે આવ્યા છે. તેમના સંયોગ અને વિયોગમાં સુખ દુઃખ ધારણ કરવા નહીં, એ આતિથ્યભાવ કહેવાય છે. એ તત્ત્વથી જીવ સંસારી છતાં વિરક્ત રૂપે રહી શકે છે. આથી એ તત્ત્વ સર્વથી વિશેષ આદરણીય છે.

પ્રથમના બાહ્ય કુટુંબની અંદર રહેલા એ ત્રણ તત્ત્વો સારી રીતે આરાધવાથી સંસારી જીવ પોતાના સંસારી જીવનની સફલતા કરવાને સમર્થ થઈ શકે છે. પછી એવા સમર્થ જીવને એ બાહ્ય કુટુંબ કોઈ રીતે બાધા કરી શકતું નથી.

જીવને બીજાં બે અંતરંગ કુટુંબો છે. તે શુભ અને અશુભ—એવા બે પ્રકારથી યુક્ત છે. ક્ષમા, સરલતા, નિર્દોષતા, જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર, સત્ય, શૌચ, તપ અને સંતોષ—એ જીવનું બીજું શુભ કુટુંબ છે. આ શુભ કુટુંબનો યોગ જીવને તેના આંતર સ્વરૂપની સાથે થાય છે. તેથી તે અંતરંગ કુટુંબ કહેવાય છે. તે દરેક કુટુંબી જીવને ઉચ્ચ દશા સાધવામાં સહાયભૂત થાય છે. અને જીવને સ્વાભાવિક રીતે પ્રાપ્ત થતા એવા કેટલાં એક દોષોથી બચાવી શકે છે. શાસ્ત્રમાં એક સ્થળે કહ્યું છે કે—ક્ષમા અને સત્ય માતા પિતાને સ્થાને છે, સરલતા સ્ત્રીને સ્થાને છે, જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્ર બંધુરૂપ છે, નિર્દોષતા ખડેન છે અને શૌચ,

જીવના ત્રણ કુટુંબો.

૨૦૯

તપ અને સંતોષ એ પુત્રોને સ્થાને છે. આવા અંતરંગ શુભ કુટુંબમાં વસનારો જીવ પોતાના સાંસારિક જીવનને ઉચ્ચ કોટીમાં મુકી શકે છે. તેવા કુટુંબના સહવાસથી જીવ પરિપૂર્ણ રીતે ઉચ્ચ દશાનો અધિકારી થઈ શકે છે. જો તેની પ્રબલ ઇચ્છા હોય તો એ સંસારી જીવનમાંજ તે પરિપૂર્ણતાને પામી શકે છે. તેની દૃષ્ટિ શુદ્ધ અને નિર્મળ બને છે. તે અસત્ય વસ્તુને જોઈ શકતી જ નથી. તેનું મન અસત્ય વિચાર કરવાની શક્તિને ધારણ કરતું જ નથી. સર્વત્ર તેને તો સત્ય અને સાચું-ઉત્તમ જ જોવામાં આવે છે. તેમ વળી એ અંતરંગ શુભ કુટુંબમાં રહી સદાચાર માર્ગે ચાલનારા જીવને પોતાના હૃદયમાં જણાઈ આવે છે કે, “આ જગતમાં સાંસારિક ભાવમાં મોહિત થયેલા મનુષ્યો ઘણી જ મોટી ભૂલ કરે છે, તેઓ આત્મિક ભાવને ઓળખતા નથી. વિષયોમાં સુખનું અસ્તિત્વ માને છે અને તેને માટે મહાન્ પ્રયત્નો કર્યા કરે છે, એજ આ જગતમાંના સર્વ દુઃખોનું મૂળ છે. ભવી મનુષ્ય માત્ર સત્વર જ જાણી શકે છે કે, આપણે જે દિશામાં વિચરીએ છીએ, ત્યાં સુખ નથી કિંતુ સુખ તો જ્ઞાનમાં જ રહેલું છે, તે છતાં તેઓ પ્રમાદરૂપ મહા શત્રુને વશ થઈ ઉન્માર્ગે ચડી જાય છે. સંસારી મનુષ્યે પણ જાણવું જોઈએ કે, સુખ અને દુઃખ એ ઉભય આપણાં માર્ગદર્શકો છે. જેવી રીતે સારી વસ્તુમાંથી સત્ય જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે, તેવી રીતે ખરાબ વસ્તુમાંથી પણ જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ શકે છે. એક અંતકાર લખે છે કે “મનુષ્યના આત્મામાંથી જ્યારે સુખો અને દુઃખો પ્રસાર થવા માંડે છે, ત્યારે તેઓ તેનામાં અનુભવ રૂપી ભિન્ન ભિન્ન છાપો મુકતા જાય છે અને તે છાપો-ચિન્હોનું જે મિશ્રણ થાય છે, તેને જ પાછળથી સ્વભાવ અથવા શીલના નામથી ઓળખવામાં આવે છે.” તે અંતકારની આ અનુભવવાળી સર્વ રીતે યથાર્થ લાગે છે; કારણ કે, જો આપણે કોઈ પણ મનુષ્યનો સ્વભાવ તપાસીએ એટલે આપણને તેમાં પ્રવૃત્તિનું ખરેખરું એકીકરણ અને મનોવિકારનો સરવાળો સ્પષ્ટ દેખાઈ આવશે. સુખ દુઃખના મિશ્રણથી જ સ્વભાવની રચના થયેલી હોય છે. અર્થાત્ તેને સુષ્ટુતાથી જેવી સહાયતા મળે છે, તેવી સહાયતા દુષ્ટતાથી પણ મળે છે. જૈન આગમમાં કેટલાંક એવાં પણ ઉદાહરણો છે કે, તેમાં મનુષ્યોને સુખો કરતાં દુઃખોથી જ વધારે ઉપદેશ મળેલો પ્રગટ જોવામાં આવે છે. આ જગતના મહાન્ મહાન્ પુરૂષોને વિષે વિચાર કરીએ છીએ, ત્યારે એમજ દેખાય છે કે, તેમનામાં કેટલાક મહાપુરૂષો સુખો કરતાં દુઃખોથીજ વધારે પ્રમાણમાં વિરક્ત અને જ્ઞાની થયા હતા. સંપત્તિ કરતાં વિપત્તિથી જ તેઓ સન્માર્ગને શોધી શક્યા હતા અને કેવળ સ્તુતિથી નહીં, કિંતુ નિંદાવડે જ તેમનો પ્રભાવ વિશેષ વિસ્તારને પામ્યો હતો.

આ ઉપરથી એટલું સમજવાનું કે, જીવને તેનું અંતરંગ શુભ કુટુંબ

૨૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ગુણોના સમૂહ સાથે જોડે છે. જ્યારે તે એ પવિત્ર કુટુંબના સહવાસનો આનંદ મેળવે છે, ત્યારે તે સ્તુતિ કે નિંદા, સુખ કે દુઃખ અને સંપત્તિ કે વિપત્તિ કાંઈપણ ગણકારતો નથી. તેને નિંદા સ્તુતિ રૂપે, દુઃખ સુખ રૂપે અને વિપત્તિ સંપત્તિ રૂપે પરિણમે છે. તેથી ઉત્તમ જીવોએ પોતાના એ અંતરંગ કુટુંબ ઉપર અતિ વાત્સલ્ય રાખવું. બાહ્ય કુટુંબ જે માતાપિતાદિ તે સ્વાર્થીય સંબંધવાળું હોવાથી તે તરફ ઉપેક્ષા રાખી માત્ર તે મનુષ્ય જન્મનું કર્તવ્ય બજાવવા તરફ લક્ષ રાખી વર્તવું.

જીવનું ત્રીજું અંતરંગ કુટુંબ અશુભ છે. ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, રાગ, દ્વેષ, અજ્ઞાનતા, શોક અને લય પ્રમુખથી મળેલું છે. એ કુટુંબનો સંબંધ પણ અંતરનો હોવાથી તે અંતરંગ કુટુંબ કહેવાય છે, પણ તે અંતરની નકારી પરિણતિઓથી બનેલું છે. એ અશુભ કુટુંબના સેવનથી જીવ અધમદશાનો અધિકારી બનતો જાય છે. તેઓમાં ક્રોધ અને માયા તેના માતાપિતાને સ્થાને છે. અજ્ઞાનતા સ્ત્રી છે. રાગ દ્વેષ તેના પુત્રોને સ્થાને છે. માન, લોભ, શોક અને લય વગેરે તેના બંધુઓ છે. કેટલાએક વિદ્વાનો તેના સંબંધને માટે જુદી જુદી કદવના પણ કરે છે.

આ અશુભ કુટુંબના સહવાસમાં રહેલો જીવ અધમ વૃત્તિથી આવૃત્ત બની જાય છે. તે પ્રમાદી બની કોઈ સંકુચિત અને લઘુવૃત્તિને સેવનારો થઈ જાય છે. સર્વથા આલસ્યનો ગ્રાસ થઈ પડે છે. તેનામાં વિપરિત લાવનાને બદલત કરનારી ભિન્ન ભિન્ન લઘુવૃત્તિઓ પ્રગટ થાય છે અને સર્વ પ્રકારની વિકાર ભરેલી વૃત્તિઓ પ્રબલ થયેલી દેખાય છે. નિર્સહ, મંદતા, તંદ્રા ઇત્યાદિ તામસ સ્વભાવો આવિર્ભાવને પામે છે, મૃદુતા, મિષ્ટ સ્વભાવ, શાંતિ, નમ્રતા અને કાર્ય-અકાર્યને સમતોલ રાખનારા ગુણો લોપ પામી જાય છે.

પ્રત્યેક જીવે આ અશુભ કુટુંબથી દૂર રહેવું જોઈએ. એ કુટુંબના સહવાસમાં રહેવાથી કટુ રૂઝો મેલવાય છે. મનને શાંતિ રાખવા માટે જે ઉચ્ચ સ્થિતિની આવશ્યકતા છે, અને મનમાં શુભ પરિણામો મેળવવાની જે જરૂરીયાત છે, તે આ અશુભ કુટુંબના સહચારી જીવને કદિપણ મળવાના નથી. એવા કુટુંબી જીવનું મનુષ્યજીવન તદ્દન નકામું થઈ જાય છે. તે મનુષ્ય જીવનની ઉચ્ચતાને દર્શાવનારા તત્ત્વો જોઈ શકતો નથી. તે સર્વથા રાગદ્વેષથી અંધ બની આ અનંત સંસારની મલિન સપાટી ઉપર ભટક્યા કરે છે. તેથી ભલી જીવે ધર્મની છાયા નીચે રહી એ અશુભ અંતરંગ કુટુંબનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ.

આ જીવના ત્રણ કુટુંબોનું વિવેચન કરતાં શાસ્ત્રાકારે કહેલું છે કે, જીવને બીજું અંતરંગ શુભ કુટુંબ મોક્ષ માર્ગનું દર્શક થાય છે. ત્રીજું અંતરંગ અશુભ

જીવના ત્રણ કુટુંબો તથા અંધાવલોકન.

૨૧૧

કુટુંબ કે જે જીવને અનાદિ અનંત કાલ રખડાવનારું છે તે જ્ઞાનના બલવડે વિલોકન કરતાં સન્માર્ગનું દર્શક થઈ શકે છે. જે પહેલું બાહ્ય કુટુંબ છે, તે સંસારી જીવને ભવો ભવ નવું નવું હોય છે જ્યારે ભવી પ્રાણી ગુરદ્વારા આ સંસારનું સ્વરૂપ સમજે છે, ત્યારે તે કુટુંબમાંથી મુક્ત થવાનો માર્ગ મેળવી શકે છે.

કેટલાએક એવા અધોરક્ષી હોય છે કે જેઓ પહેલાં બાહ્ય કુટુંબને પોષવા માટે ત્રીજા અંતરંગ અશુભ કુટુંબની સહાય લે છે અને તેથી ત્રીજા અંતરંગ શુભ કુટુંબનો અનાદર કરે છે. એવા પ્રાણીઓ યાવજજીવિત દુઃખી થઈ આ અનંત સંસારની વૃદ્ધિ કરનારા થાય છે.

જે આસન્ન સિદ્ધ જીવ છે, તે ધર્મવીર થઈ ત્રીજા અશુભ અંતરંગ કુટુંબનો અને પહેલાં બાહ્ય કુટુંબનો ત્યાગ કરી ત્રીજા અંતરંગ શુભ કુટુંબને આદરી મહાન આનંદનો અનુભવ કરે છે. એવા પવિત્ર આત્માને સહસ્રવાર ધન્યવાદ ઘટે છે,

અંધાવલોકન અને સાભાર સ્વીકાર.

નવકાર મંત્ર યા પંચપરમેષ્ઠી અને આવશ્યક કે પ્રતિક્રમણનું રહસ્ય—લેખક પંડિતજી શ્રીયુત સુબલાલજીભાઈ. પ્રકાશક શ્રી જૈન યુવક સેવા સમાજ તરફથી ચંદ્રલાલ ગોકળદાસ શાહ—કિંમત ૭ આના “ સુવોષા ” પત્રની પ્રથમ ભેટ તરીકે આપવામાં આવે છે. આ ગ્રંથમાં બે લઘુનિબંધો છે. જેમાં પ્રથમ નવકાર મંત્ર યા પંચપરમેષ્ઠીનો વિષયની વ્યાખ્યા અતારી સમાન્ય જીવ અને પરમેષ્ઠી વચ્ચેની તરતમતા અને વ્યવહાર નિશ્ચયની દૃષ્ટિએ જે સ્વરૂપ અતાવ્યું છે. તે અન્ય દર્શનના પ્રણેતાઓ લખેલ જીવોના સ્વરૂપ સાથે સરખાવેલ છે, ત્યારબાદ નમસ્કાર એટલે શું તેના પ્રકાર તે કરવાનો હેતુ અને પંચપરમેષ્ઠી ભગવાનનું સ્વરૂપ સુંદર શૈલીથી સ્ફૂટ રીતે જણાવેલું છે. ત્રીજા નિબંધમાં પ્રતિક્રમણની ક્રિયાના વિષય સંબંધે છે. લેખક મહાશય આ વિષય માટે લેવાયેલ પ્રયાસ સફળ છે કે કેમ ? તે વાંચક વર્ગને શાંતિ અને મનન પૂર્વક વાંચી તુલના કરવા સોંપે છે. આ વિષય પણ તુલનાત્મક દૃષ્ટિએ વાંચતાં તેમાંથી ઘણું જાણવાનું મળે છે. અને અને નિબંધો વાંચતા તેના લેખકની વિક્રતા ઝળકી ઊઠે છે. અને નિબંધો વાંચવાની જિજ્ઞાસુઓને અમો સુચના કરીએ છીએ. વિશેષમાં આ પત્રના તંત્રી શ્રીયુત ઝવેરી મૂળચંદભાઈ આશારામનું આ માસિકના અંગેનું આ શુક્રમાં આપેલ વક્તવ્ય, પેપરકારની સરલતા પૂર્વકની રીતભાત અને કર્તવ્યનું જ્ઞાન જણાવનાર હોઈ તે વાંચવા જેવું છે. પેપરની ભેટ આવા તત્વજ્ઞાનના વિષયોની શુક્ર આપવાનો પ્રણાલીકા ધૃષ્ટવાન્નેજ છે એમ અમારું મતવ્ય છે.

લગ્ન રહસ્ય—લેખક પંડિત માવજી દામજી શાહ, મુંબઈ-ઘાટકોપર. કિંમત ચાર આના. આ લઘુ શુક્રમાં લગ્નની વ્યાખ્યા તેની, જવાબદારી અને તે જીવન શીરીતે નિભાવવું

૨૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે માટેના કેટલાક મુદ્દાઓ સંક્ષિપ્તમાં જણાવવામાં આગ્યા છે. આ એક સામાજિક વિષય હોવા સાથે ઉપયોગી એટલા માટે છે કે, લગ્ન સંબંધી અજ્ઞાનતા થોડા પણ અંશે સમજપૂર્વક વાચકને દૂર થયેલી જણાશે. આ બુકનો વિશેષ પ્રચાર થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી મુખ્ય જૈન સ્વયંસેવક મંડળનો રીપોર્ટ સં. ૧૯૮૧ ના ભાદરવા શુદ્ધ ૧ થી સં. ૧૯૮૩ શ્રાવણ વદી ૩૦ સુધીનો. આ મંડળની જૈન સમાજ પ્રત્યેની સેવા જાણીતી છે. હાલમાં તે મંડળે વ્યાયામશાળાનો જન્મ આપી સમાજની આવશ્યક જરૂરીયાત પુરી પાડી છે. મંડળના સભ્યો સેવાભાવી, સેવામાટે ઉત્સાહી, પ્રેમી અને ખંતીલા હોવા સાથે તેને સોંપવામાં આવેલ કાર્ય યોગ્ય રીતે પાર પાડી શકે તેમ છે, તેથીજ આ મંડળમાં અનેક પ્રસિદ્ધ જૈન ગૃહસ્થો તેના સભાસદો પ્રેમભાવે થાય છે. રીપોર્ટ વાંચતા તેમનાં કાર્યો સુવ્યવસ્થિત અને હિસાબ ચોખવટવાળા છે. અમો તેની લવિષ્યમાં ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

રેલ સંકટ નિવારણ શ્રીપાલેજ સેવા મંડળનો હિસાબ તથા રીપોર્ટ— છેલ્લા રેલના સંકટ સમયે આ મંડળે નિરાધારોની જે સેવા કરી છે તે ધન્યવાદને પાત્ર છે. તેનો હિસાબ આ રીપોર્ટમાં આપેલ વાંચતાં યોગ્ય જણાય છે.

શેઠ રૂપભદ્રાસ કેસરીમલ જૈન શ્વેતાંબર પેઢી-સ્તલામનો હોડા રીપોર્ટ સં. ૧૯૮૩ ના કારતક શુદ્ધ ૧ થી સં. ૧૯૮૪ ના કારતક વદી ૩૦ સુધી.

જૈનાચાર્યજી શ્રીમાન સાગરાનંદસુરિજી સહારાજ તથા પં. શ્રી માતી-વિજયજીના સુપ્રયત્નથી આ પેઢીનો માળવામાં જન્મ થયો છે. ૭ વર્ષમાં તેમણે સાફ કાર્ય કરેલ છે. જીવદયા, જીર્ણોદ્ધાર, પાકશાળા, કન્યાશાળા, આયર્ષીલ ખાતું વગેરે ખાતા આ પેઢી હસ્તક સુવ્યવસ્થિત ચાલે છે તેમજ હિસાબ તથા વહીવટ પણ યોગ્ય છે. તેમ તેનો રીપોર્ટ વાંચતાં માલમ પડે છે. દરેક જગ્યામાં આવી પેઢીઓથી ધાર્મિક ખાતા ચલાવવામાં આવે તો સંગ્રહીત રીતે સમાજ લાભ સારી રીતે લઈ શકે. અમો તેની આબાદી ઇચ્છીએ છીએ.

નીચે જણાવેલા ત્રણે તથા રીપોર્ટો ભેટ મળ્યા છે. તે સાભાર સ્વીકારીએ છીએ.

- ૧ સંમતિ તક પ્રકરણ તૃતીય વિભાગ, પ્રકાશક યુજરાત પુરાતત્વ મંદિર-અમદાવાદ.
- ૨ જૈન ધર્મનો પ્રભાવ હિંદિ, પ્રકાશક આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી અંબાલા નં. ૯૪ વિવિધ સાહિત્ય પ્રકાશનું કાર્ય આ સંસ્થા ઉત્તમ રીતે કરે છે.
- ૩ શ્રી શિવાજી પુસ્તકાલય વ્યાસ (નવસારી પ્રાંત) નો સં. ૧૯૮૧ થી ૮૩ સુધીનો રીપોર્ટ.
- ૪ શ્રી ભાવનગર દેશીય શિક્ષણશાળાનો નવ વર્ષનો રીપોર્ટ તા. ૧-૧૧-૧૮ થી તા. ૩૧-૧૦-૧૯૨૭ સુધીનો રીપોર્ટ.

અમારું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

નીચેના ગ્રંથો છપાય છે.

૧ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર (ભાષાંતર)	૪ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર (ભાષાંતર)
૨ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ,,	૫ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ,,
૩ પેન્દ્ર સ્તુતિ (સંસ્કૃત)	૬ શ્રી વસુદેવ હીંદિ પ્રાકૃત
૭ ચિલાસર્વકથા અપભ્રંશ હાયા સાથે.	

ઉપરના ગ્રંથો ઘણાજ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્યકૃત હોઇ, કથાઓ ઘણીજ સુંદર રસીક, ભાવવાહી અને અંતર્ગત વિવિધ ઉપદેશક કથાઓ સહિત છે. મહાન પુરુષોના આવા સુંદર, સત્ય ચરિત્રો વાંચી વિચારી આત્મકલ્યાણ સાધવાની આ સુંદર તક કે જે સહાના લાઇફ મેમ્બર થઇ તેવા ગ્રંથો ભેટ મેળવી લેવા ચૂકવાનું નથી.

શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ.

(ગુજરાતી અર્થ સાથે.)

શ્રી નવપદ્મ મહારાજનો મહિમા અપૂર્વ છે, જે કોઇ પણ જૈન અગ્રણ્ય તે માટે નથી. ચૈત્ર માસ અને આશો માસમાં આવતા ઝોળી-આયંબીલ તપ કરી શ્રી નવપદ્મ મહારાજની આરાધના કરાય છે. તે અઘાઇના દિવસોમાં શ્રી નવપદ્મ મહારાજનું અપૂર્વ માત્મ્ય જેમાં આવેલ છે તેવા શ્રીપાળ મહારાજનું અદ્ભુત ચરિત્ર તેનો રાસ જે વંચાય છે તે મૂળ તથા તેનું સરલ ભાષાંતર સર્વ કોઈ સમજી શકે તેવી ગુજરાતી ભાષામાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે પાના ૪૬૦ પાકું કપડાનું બાઇડીંગ સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં પ્રકટ થયેલ છે, ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૫ પુર્ણિમા સુધીમાં લેનારને બે રૂપિયા (પોસ્ટેજ ભુદ્ધ) ની કિંમતે આપવામાં આવશે પછી તેની કિંમત રૂ. ૨-૮-૦ પડશે.

લખો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

શા. આજુદંડ પરશોત્તમ જૈન ઔષધાલયમાં નીચે મુજબ લાભ લેવાયા છે.

સાધુ સાધવી શ્રા. શ્રા. જૈનેતર	બાળક	કુલ
કાર્તિક ૫૪	૧૬૪૭ ૧૪૭૭	૭૪૨—૩૬૨૦
માગસર ૧૧૩	૧૬૮૮ ૧૫૦૬	૬૭૦ ૪૨૭૭
પોષ ૧૨૮	૧૭૮૩ ૧૨૫૨	૧૦૨૧ ૪૧૮૪
માહ ૧૩૬	૧૩૮૫ ૧૩૫૩	૬૨૧ ૩૭૯૫
માસ ચારમાં કુલ		૧૬૧૭૦

જેવું ઈચ્છો અન્યનું તેવું આપનું થાય

“ હિંદુ સંસારના દુઃખદ ચિત્રો ઘણાં છે. તેમાંનું એક દુઃખદ ચિત્ર સગાં બહાણાંઓ વચ્ચેના ઝઘડાનું છે. આ ઝઘડા મહત્વના હોતા નથી, સિદ્ધાંતાના હોતા નથી, પણ બહુ હુલ્લક અને નજીવા હોય છે. હૃદયનું વિશાળ પથ્થું હોતું નથી, ક્ષમા આપવાની તૈયારી હોતી નથી. મનુષ્યોનાં શરીરો પ્રભુનાં મંદિરો ગણાય છે. તે મંદિરોમાં પ્રભુની પ્રતિમાને માટે જે ગોખો હોવા જોઈએ તેને બદલે તેજ ગોખોમાં આપણા છોકરવાદી કજીઆઓને સ્થાન આપીએ છીએ અને પ્રભુની પ્રતિમાને ચંદનપુષ્પ ચઢાવવાને બદલે આ ગોખોમાં મૂકેલા આપણા કજીઆઓને સવાર સાંજ વંદન કરીએ છીએ. જેવા દેવ તેવા પૂજારી. જે હૃદયમંદિરમાં પ્રભુની મૂર્તિની સ્થાપના થાય તો જીવનમાં શાંતિના ઝરણાં રેવાય પણ પ્રભુની મૂર્તિને બદલે કજીઆ અને વૈરોની સ્થાપના થાય તો શાંતિનાં ઝરણાં સૂકાઈ જાય અને મૃત્યુના ભયંકર ઘંટો વાગવા માંડે. મૃત્યુ એટલે એકલું શરીરનું મૃત્યુ નહિ, પણ ઉચ્ચ આશાઓનું, મહત્વાકાંક્ષાઓનું, પવિત્રતાનું અને સર્વોચ્ચ આદર્શોનું. શબ્દો અને લાગણીઓ નિર્જીવ નથી, જે શબ્દો મુખમાંથી છૂટે છે અને જે લાગણીઓ હૃદયમાં થાય છે તેની અસર થયા વગર રહેતી નથી. જો તે પવિત્ર શબ્દો અને લાગણીઓ હોય તો તેનું પરિણામ સુંદર આવે છે, જો તે વૈરભાવથી ભરેલા શબ્દો અને લાગણીઓ હોય તો તેનું પરિણામ ભયંકર આવે છે. ઘણીવાર જોવામાં આવે છે કે જે કુટુંબમાં કલેશ શરૂ થાય છે તે કુટુંબમાં એક-બે મૃત્યુ થયા વગર રહેતા નથી. જે વૈરભાવો આપણે રાખ્યા અને જે દ્વેષની લાગણીઓને સંઘરી તેનાથી સામાવાળાને તો નુકશાન થાય કે ન થાય પણ આપણા પોતાના ઉપર તેનો ફટકા આવીને પડે છે અને એક-બે બહાણાંઓને ઉપાડી જાય છે. ભરૂચ આગળ નર્મદા નદીને એક ઓવારે સંધ્યાકાળે એક વખત હું ઉભો હતો. તે દિવસે ટાંઈ પર્વ હતું અને નાના દીવડાઓ પડીયામાં રાખી લોકો નદીમાં તરવા મૂકી દેતા હતા. આવા દીવડાઓની હારમાળા ચાલી જતી હતી. ગુજરાતના બીજા એક શહેરમાં એક રસ્તા ઉપર છેડે ઉભો હતો અને જોઈ છું તો ખાળકુવાનો હારમાળા લાગી રહી હતી. દરેક મનુષ્યે વિચાર કરવાનો છે કે પોતાને તે નર્મદા નદીમાં તરતો અને જીવનને ઉજવળ કરતો એક દીવડો થવું છે કે વૈર, દ્વેષ, અને ક્રોધથી ભરેલો એક ખાળકુવો થવું છે.

૨૧. જયસુખસાલ મહેતા.